Nr. 144. **Środa 25. Czerwca 1873.** **Rok 63.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowsk. (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklamacye otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w. a

Od Administracyi.

Zaproszenie do przedpłaty na „GAZETĘ LWOWSKĄ“

wraz z „Dziennikiem urzędowym“ i „Przewodnikiem naukowym i literackim“:

półrocznie od 1. lipca:
pocztą 8 zł., w miejscu 6 zł.,

ćwierćrocznie od 1. lipca i 1. paźdz.:
pocztą 4 zł. 75 ct., w miejscu 3 zł. 75 ct.,

miesięcznie od 1. każdego miesiąca:
pocztą 1 zł. 65 ct, w miejscu 1 zł. 30 ct.,

zaś na „Gazetę Lwowską“ wraz z „Dziennikiem urzędowym“ a **bez** „Przewodnika“, jak w nagłówku.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

J. Exc. minister rolnictwa mianował naczelnikiem departamentu rachunkowego przy dyrekcyi lasów i domen w Galicyi oficyała rachunkowego Wacława Dundera.

Lwowski c k. wyższy sąd krajowy mianował bezpłatnymi auskultantami: prow. aktuaryusza c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie Juliusza Recka we Lwowie; praktykanta notaryalnego Włodzimierza Hordyńskiego w Borszczowie, i praktykantów sądowych Włodzimierza Mańkowskiego, Izydora Weissa, Józefa Mikułowskiego, Jana Grafa, Franciszka Jankowskiego, Eugeniusza Abrahamowicza i Dr. Ignacego Blumenfelda we Lwowie, zaś Emila Kosuba w Czerniowcach

C. k. wyższy Sąd krajowy mianował sierżanta rachunkowego 77 pułku piechoty Alfreda Terleckiego nadzorcą więzień przy c. k. Sądzie obwodowym w Samborze.

Dnia 1. lipca b. r. odbędzie się o 10. godzinie rano w obecności komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa w przeznaczonej do losowań sali zabudowania bankowego, Singerstrasse, 38 losowanie seryi pożyczki loteryjnej z r. 1854.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wyciąg z protokołów
posiedzeń Rady Wydziału krajowego

z dnia 2, 5, 9, 13, 16, 20, 23. 25, 27 i 30. maja 1873.

Na mocy upoważnienia udzielonego uchwałą wysokiego Sejmu krajowego z dnia 7. grudnia 1872, przyjął Wydział krajowy imieniem reprezentacyi kraju gwarancyę za pożyczkę w kwocie 15.000 złr., którą gmina Krosno w galic. kasie oszczędności na odbudowanie zgorzałego miasta zaciągnąć postanowiła.

Wydział krajowy postanowił sprzedać realność pod l. 131 w Winnikach, należącą do funduszu stypendyjnego Głowińskiego, c. k. skarbowi państwa dla winnickiej fabryki tytoniu za umówioną cenę 4000 złr.

Wydział krajowy uchylił orzeczenie Wydziału powiatowego samborskiego, przyznające zwierzchności gminnej w Kornicach prawo zarządu podwórzem cerkiewnem.

Wydział krajowy uchylił uchwałę Wydziału powiatowego tarnopolskiego, znoszącą udzielone przez zwierzchność gminy Tarnopola policyjne pozwolenie na budowę domu pod l. 114.

Wydział krajowy uchylił orzeczenie Wydziału powiatowego brzeskiego, zasądzające kilku członków gminy Borzęcin na zwrot kosztów komisyjnych

Wydział krajowy zawiadomił wszystkie wydziały powiatowe o przedłużeniu do końca roku 1879 ustawy uwalniającej od opłat stemplowych i należytości rządowych przy czynnościach arendacyjnych.

Wydział krajowy przyrzekł komitetowi c. k. Towarzystwa gospod galic. subwencyę w kwocie 200 złr. na urządzenie praktycznego kursu weterynaryi w Radziechowie i w Jarosławiu.

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa o zdanie, oświadczył się Wydział krajowy za zapatrywaniem, iż w ogóle orzeczenie w kwestyach, czy ze względów policyjnych otwarcie szynku w jakiej miejscowości lub w pewnych lokalnościach może być dozwolonem, należy do władz autonomicznych.

Wydział krajowy nieuwzględnił następujących rekursów w sprawach gminnych:

Rekursu naczelnika gminy Demycza, zasądzonego przez Wydział powiatowy Śniatyński na karę 20 złr. za nadużycie władzy urzędowej;

rekursu właścicieli domu l. 281 na Kazimierzu w Krakowie przeciw nakazowi magistratu względem naprawy budynku;

rekursu Walentego Kowalskiego przeciw orzeczeniu magistratu krakowskiego, względem rozebrania szopy i komórek drewnianych przy realności Nr. 33 Dz. IV.;

rekursu Sisli Meisler i Debory Koner, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego stanisławowskiego, względem rozebrania szopy drewnianej;

rekursu Barucha Schaffera z Delatyna przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego nadwórniańskiego, polecającemu usunięcie nasypu z drogi publicznej, dowolnie przez rekurenta przed własnym domem uczynionego;

rekursu Altera Kampfa przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego tarnowskiego w sprawie zniesienia parkanu koło realności rekurenta;

rekursu właścicieli domu Nr. 222 na Kazimierzu w Krakowie, przeciw orzeczeniu magistratu krakowskiego w sprawie rozebrania pomienionego domu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów dnia 25. czerwca.

Najwięksi pessymiści nie mogą już dzisiaj zaprzeczyć, że sytuacya na **targu pieniężnym** znacznie się polepszyła. Ustanowiony z inicyatywy rządu komitet pomocy przystąpił do przyjętego na siebie zadania w sposób racyonalny i z wystarczającemi na razie funduszami, a pierwszym pomyślnym jego działania skutkiem było uspokojenie opinii publicznej, która doznawszy rozczarowania na lichych papierach, straciła miarę w sądzie i spoglądała niedowierzająco zarówno na akcye kwitnących przedsiębiorstw jak i papiery banków skazanych na nieochybną zagładę. Postępowanie komitetu pomocy nazwaliśmy racyonalnym, bo jak się pokazało z dotychczasowej jego działalności, stara się on ocalić tylko takie instytucye i przedsiębiorstwa, którym wśród powszechnego popłochu i apatyi groził niezasłużony upadek pomimo niezaprzeczonych warunków żywotności. Dla przedsiębiorstw nieposiadających takich warunków sytuacya jest zawsze rozpaczliwą, ale to już nikogo niezatrważa lecz owszem otuchą napełnia. Dopiero bowiem po zatarciu śladów dawnej spekulacyi tak radykalnie chybionej pieniądz i przedsiębiorstwa wstąpią na tor rozsądnych operacyi. Mimo tak znacznych wysileń bank narodowy swoim świeżym wykazem zadał kłam powtarzanej jakby z nałogu obawie, że zniesienie statutu bankowego będzie wielką klęską dla całej ludności. Dotąd bank nie zrobił jeszcze zupełnego użytku z danej mu swobody wydawania not, a przebył już może najtrudniejszą chwilę.

Telegram o wyborach departamentalnych w **Strassburgu** i **Metzu** nie jest żadną niespodzianką. Metz wybrał wprawdzie kandydatów umiarkowanych, ale wybrani nie różnią się od stanowczo opozycyjnych kandydatów Strassburga pod względem przychylności dla Francyi, lecz tylko co do sposobu postępowania wobec rządu niemieckiego. Komitet kierujący wyborami w Strassburgu wydał w przededniu wyborów odezwę, która jest niejako oskarżeniem rządu niemieckiego: „W miesiącu kwietniu 1871 — są to słowa tej odezwy — zgromadzenie poważniejszych obywateli departamentu wypowiedziało w sposób pełny uszanowania swoje życzenia i przesłało je do Berlina. Czegoż żądano w tej prośbie? Odroczenia opcyi na pięć albo sześć lat, dla naszych synów uwolnienia od służby wojskowej na czas w miarę możliwości jak najdłuższy, zatrzymanie języka francuzkiego obok niemieckiego, nauki języka francuzkiego w szkołach, alzackich urzędników, autonomii jak najszerszej i t. d.

Z HISTORYI UMYSŁOWEJ LWOWA.

Poruszyliśmy na tem miejscu przed kilku dniami potrzebę monografij historyczno-literackich, bez których, jak to Bóg wie odkąd powtarzamy, nie będziemy mieli nigdy dobrej historyi literatury. Zaprawdę, lepsze to pole do popisu, niż owe kompendya dziejów piśmiennictwa, których tyle ostatniemi czasy się pojawiło, a które z małym bardzo wyjątkiem nie są krokiem naprzód w postępie krytycznego badania, nie wypływają z studyów samoistnych i nowych, i nie stawią też żadnych oryginalnych rezultatów.

Najbardziej pożądane są monografje pojedynczych pisarzy, osobliwie takich, których imiona są niejako sztandarem całych epok, hasłem całych szkół, gwiazdą sterniczą całych horyzontów nowych w literaturze. Niemasz atoli trudniejszego zadania nad monografję takich posągowych postaci, nad charakterystykę ich utworów i ich działania. Łatwo jest uwielbiać geniusz poetycki, łatwo odczuć instynktowym, wrodzonym zmysłem piękna wszystko to, co w nim jest wielkiego i uroczego, ale wejść w głębię tej na pozór tak jasnej, tak kryształowej krynicy jego ducha, wniknąć w najskrytsze tajemnice poetyckiej twórczości, połączyć wrażliwość z rozsądkiem, poczucie piękna z jego przedmiotową świadomością, zapał dla poezyi i pietyzm dla wieszcza z zimną reflexyą krytyki — to tylko nielicznych wybranych umysłów jest darem.

Dziwimy się dlatego tym autorom — a pojawiło się ich kilku w ostatnich czasach — co z łatwą swobodą, jakby od niechcenia, improwizują sobie komentarzyki do wielkich poetów, w mniemaniu, że zrobili wszystko, jeźli własnemi słowy opowiedzieli treść ich genialnych arcydzieł i do tych płaskich parafraz dodali kilka powszednich uwag z elementarnej estetyki. Od niedawna wszedł Mickiewicz w modę, ale daremnie szczerbią sobie na nim ząbki krytyczni komentatorowie; olbrzym ten stoi wspaniały, gwiazd poetycznego nieba sięgający, uwielbiany, odczuty, pojęty może nawet i zrozumiany, ale czy zanalizowany krytycznie, czy oświetlony z stron nowych, czy zbadany w całej swej potężnej istocie — wątpimy bardzo...

Zawcześnie może nawet kusić się o podobne wielkie temata. Zanadto mało mamy specyalnych, dokładnych szczegółów, zanadto mało dotąd posiadamy drobnych rysów, aby stanowić mogły już obraz, zanadto mało światełek, aby zestrzeliwszy się w jedno ognisko, mogły wielkiem, jasnem światłem ogarnąć taką pomnikową postać.. Wyczerpujące monografje Göthego uprzedzały jego własne zwierzenia, mnogie zapiski jego krewnych, przyjaciół i znajomych, jak np. Eckermanna, Müllera i t. d. uprzedziła obfita korrespondencya, zbierana i ogłaszana skwapliwie z drobnostkową ścisłością — o Mickiewiczu zaś dopiero od lat kilku mnożą się biograficzne daty i szczegóły.

Zamiast tedy rwać się do zadań tak niezmiernie trudnych, czy nie lepiej by było dla talentów i dla samej historyi literatury, zakładać sobie trochę skromniejsze cele. Wiemy o tem bardzo dobrze, że charakteryzując wielkich pisarzy, charakteryzuje się zarazem najlepiej całe epoki. Co tylko bowiem żyło w umysłach i czasach pewnej pory i pewnego społeczeństwa, to albo zestrzeliwało się w tych wybranych duszach jak w jednem ognisku, albo też na odwrót z nich rozbiegało się tysiącem magicznych promieni po narodzie całym. Takie olbrzymie postacie stoją jak drogoskazy na dziejowej drodze umysłowego rozwoju; całe epoki i społeczeństwa mimowiednie biorą od nich barwę, światło kierunek swych zapałów i wątek swych myśli...

Ale malarz, co chce rzucić postać jakąś na płótno, podmalowuje wpierwej i naprowadza tło, na którem rysować się ma ona w przyszłym skończonym obrazie. Podobnie się ma pod niejednym względem i w historyi literatury. Obok wielkich postaci, a raczej u stóp ich, w ich obecności albo, że tak powiem, w przeczuciu ich przyjścia dopiero, roiły się na roli umysłowej drobne figurki, pigmejczycy może, to prawda.. ale niemniej szanowni pracą, niemniej ważni silnym rezultatem swych zbiorowych, niepozornych usiłowań. Byli to uprawiacze roli, która miała okryć się później bogatem kwieciem. Drobni, cisi, zapomniani, zeszli z widowni; zaćmił ich blask wielkich talentów, zagłuszył obudzony potężnie ruch umysłowy późniejszych czasów, ale w szczegółowej historyi duchowego rozwoju, jako materyał charakterystyczny do odmalowania fizyognomji pewnej pory lub pewnej miejscowości, mają oni niemniej przeto prawo do bytu.

Wiemy o tem dobrze, że najlepiej jest podobnych pracowników skromnych objąć charakterystyką jednej wielkiej postaci, która dała wspaniały wyraz temu, co drżało w ich sercu, co kiełkowało w ich bezwiednem przeczuciu — ale nie zawsze da się to zrobić z zachowaniem sprawiedliwego stosunku i z szczegółową dokładnością, na której przecież nie mało tu zależy. Zamiast odnosić podobne usiłowania do jednej potężnej postaci, zamiast takich drobnych pracowników na polu umysłowej historyi rzucać jak stafażki małe pod piedestał geniuszów, czy nie lepiej by nieraz było grupować ich tak w monografjach, jak się grupowali kiedyś w swem życiu i w swej pracy?...

Nie wiemy, czemu u nas nie wzięto się do monograficznych prac nad pewnemi porami, nad pewnemi zbiorowemi kierunkami, lub nareście nad pewnemi miejscowościami pod względem literacko-historycznym. W Niemczech wywiązano się doskonale z tego zadania, a o ile to na dobre posłużyło dziejom literatury tego narodu, wie każdy, kto ją choćby po trosze studyował U nas mało, prawie nic nie uczyniono na tem polu. Materyały drukowane ograniczają się do kilku pamiętników, do luźnych wspomnień i zapisków — zaś większa część źródeł leży w rękopisach rozmaitych naszych zbiorów publicznych i prywatnych.

Rozmaite miasta polskie odgrywały rozmaitemi czasy wielką rolę w życiu umysłowem, wywierały wpływ znaczny jeźli nie na całe społeczeństwo polskie, to przynajmniej na szerokie jego kręgi, na całe prowincye. Nie każdemu z nich dano było być pierwszą kolebką wielkich wieszczów, nie każde z nich zapisało się równie ważną kartą w dziejach piśmiennictwa, ale niezawodnie każde z nich w pewnej porze, i w pewnych okolicznościach przedstawiało obraz tak ciekawy życia umysłowego, że zasługuje na uwagę i odtworzenie. Nie sam wzgląd literacko-historyczny tu rozstrzyga; owszem przypuszczamy chętnie, że wzgląd ten właśnie nieraz niezupełnie by wystarczał jako punkt wyjścia w takich monografjach — ale za to już sama strona obyczajowa i cywilizacyjna, stanowiłaby tu powab prawdziwy. Byłyby to zarazem cegiełki do historyi kultury.

Z wszystkich miast, które były kiedykolwiek znaczniejszemi ogniskami umysłowego życia i zasługują na obszerniejszą wzmiankę w historyi literatury, miasto nasze, Lwów, najmniej może zajmywał uwagę pisarzy. A przecież dość jest przebiedz najspokojniej jego przeszłość, aby wykazać, ile w niej leży tematu do wcale ciekawej monografji — dla kogoś, coby dla skromnego może, ale wdzięcznego i pożytecznego celu nie wahał się podjąć szczegółowszych nieco studyów.

(Dokończenie nastąpi.)

Co się stało z temi życzeniami?“ A teraz następuje wniosek: „Co się nie powiodło pośredniczeniu, to osiągnie może stały opór. Jeżeli usłuchamy pośredników, możemy zgubić naszą godność, narazić na upadek honor Alzacyi, stracić sympatyę Europy i szacunek historyi.“ Charakterystycznym objawem jest ta okoliczność, że na tym, przytoczonym, w głównych ustępach dokumencie podpisało się 26 wyborców, a tylko jeden z nich Carré ma nazwisko francuzkie.

Niema już może żadnej zdrożności, któréjby dzienniki francuzkie i niemieckie nie zarzucały dzisiejszemu ministerstwu francuzkiemu. Obecnie po wyczerpaniu zarzutów treści politycznej weszły na porządek dzienny plotki o kłopotach majątkowych kilku ministrów i osnute są na tem tle inne inwektywy. Tymczasem spotwarzone ministersywo nie tylko nie chwieje się, lecz owszem zyskuje coraz większą przewagę. Przy głosowaniu nad sprawą Ranca powstała ogromna większość za wnioskiem rządowym, a dzisiaj lewica jest na prawdę zaniepokojoną blizkiem porozumieniem się stronnictwa rządowego z lewem centrum. Za tem porozumieniem agitują usilnie książę Audiffret-Pasquier i Picard, a obecność wielu deputowanych z lewego centrum na recepcyach u prezydenta republiki i zgromadzenia narodowego uważaną jest za oznakę blizkiego zakończenia rokowań.

Po ostatnich biuletynach z teatru wojny w Chiwie rzut oka na mapę wystarczy, ażeby przekonać się, że sprawa Chiwy jest już straconą. W pierwszych dniach b. m. jenerał Kaufmann znajdował się blizko celu swej wyprawy, a od tego czasu Rosyanie odnieśli nowe zwycięztwo. Chiwa w tej chwili jest już pewnie zajętą przez wojska rossyjskie, bo o skutecznym oporze jej po ciągłych klęskach i takiem rozpaczliwem wysileniu już i marzyć nie podobna.

Austrya - Węgry. Wiedeński korespondent *Bohemii* pisze: Organa, które siliły się na udowodnienie, że w czasie ostatniej bytności ks. Gorczakowa w Wiedniu toczyły się rokowania w sprawie stanowiska wazalów Turcyi, otrzymały już i ze źródła panslawistycznego odprawę, którą *Birz. Wied.* temi słowy formułuje: „nasi sławiańscy pobratymcy identyfikują swoje zresztą uzasadnione życzenia z faktami, które się nie wydarzyły.“

— Do Wiednia przybył rossyjski jenerał książe Piotr Oldenburgski.

— Książe Rumunii Karol przybył 23. po południu do Wiednia. Na dworcu powitali go namiestnik baron Conrad-Eybesfeld, fzm. baron Maroicic, zastępca prezydenta policyi, c. k. konsul w Bukareszcie i oficerowie przydzieleni do służby przy księciu.

— Dzisiejsza *Wiener Zeitung* ogłasza rozporządzenie cesarskie o rozwiązywaniu towarzystw akcyjnych. Jutro podamy to rozporządzenie w całości, a dzisiaj wymieniamy tylko, że według zawartych w niem postanowień w przypadku rozwiązania jakiego towarzystwa akcyjnego, dozwolonem będzie już po trzech miesiącach rozdzielenie majątku towarzystwa albo połączenie majątku z majątkiem innego towarzystwa, a administracya skarbowa upoważnioną zostaje, aby opłaty od akcyj tego towarzystwa, które w ciągu sześciu miesięcy po ukonstytuowaniu się rozwiązało się, całkowicie lub częściowo odpuściła, a ewentualnie zwróciła, tudzież aby przy łączeniu się towarzystw zniżenie opłat dozwoliła.

— W sobotę umarł w Wiedniu fml. August Karol Emanuel hr. Bellegarde ojciec jeneralnego adjutanta Najjaśniejszego Pana.

Niemcy. Podajemy dziś wzmiankowaną wczoraj odpowiedź ks. arcybiskupa Ledóchowskiego na pismo naczelnego prezydenta W. X. Poznańskiego, żądające szczegółowego raportu o seminaryach duchownych poznańskiem i gnieźnieńskiem: J. W. Panie! W szacownem piśmie z dnia 27. maja zażądałeś Pan odemnie na mocy §. 6. ustawy z dnia 11. maja b. r. „o wykształceniu i obsadzaniu w urzędach duchownych“, bym przedłożył sprawozdanie z planu nauk i daty statystyczne personalu, składającego seminarya duchowne w dyecezyach poznańskiej i gnieźnieńskiej, celem zatwierdzenia seminaryów przez państwo. Na wstępie powołać się muszę na znane już kroki biskupów pruskich, przedsięwzięte w obec tego, jak w ogóle w obec wszystkich tak zwanych ustaw kościelno-politycznych, u obu Izb pruskiego sejmu, ministerstwa stanu i Najj. Pana i na notę zbiorową pruskich biskupów, wręczoną ministerstwu stanu pod dniem 26. maja b. r. po publikacyi ustaw kościelno-politycznych, w której biskupi oświadczają, że nie mogą przyłożyć ręki do wpowadzenia w życie pomienionych ustaw.

Z tego możesz się JWPan przekonać, że nie mogę ani podać seminaryów, dla których pragnę zatwierdzenia państwowego, ani też przyczynić się do wyjednania tego potwierdzenia. Mam sobie nadto za obowiązek podnieść mianowicie, że rzeczone seminarya są to kościelnemi zakładami, których urządzenie i byt w Prusiech wyraźnie zagwarantowane zostały wydanym na podstawie Soboru Trydeńskiego (sess. 23. C. 18 de ref.) najw. rozkazem gabinetowym z 23. sierpnia 1823 zamieszczonym jako prawomocny statut katolickiego kościoła w Prusiech, w zbiorze praw bulli. (Tu następuje cytat łaciński.)

Ponieważ tedy w kościelnych zakładach naukowych i wychowawczych, które na mocy powyższych słów Trydenckiego soboru mają stać tylko pod nadzorem i kierunkiem biskupów, kandydaci duchownego stanu, przyszli ministri Dei kształceni są we wszystkich naukach potrzebnych im do ich właściwego zawodu i ćwiczeni w funkcyach kościelnych, a mianowicie do prawdziwie budującego klerykalnego życia mają być przysposabiani, aby im następnie mógł biskup powierzyć z zaufaniem pewną część swych obowiązków i zatrudnień; to i urządzenie i kierownictwo tych szkół dla godnych sług Boga, jako i sumienny wybór, obsadzenie w urzędzie lub oddalenie z urzędu nauczycieli w tych zakładach, musi koniecznie zależeć tylko od biskupa jedynie odpowiedzialnego przed Bogiem za kapłanów, których po ukończeniu seminaryjskiego kursu wyświęca. — Każde ścieśniające i ograniczające na tem polu rozporządzenie ze strony państwa, uczyniłoby niepodobnem kościołowi dopełnienie całkowitego i sumiennego Boskiego jego posłannictwa. Wspomniany sobór Trydencki przepisuje dokładnie w przytoczonem miejscu odpowiednią celowi formę wewnętrznego urządzenia seminaryów, czego naturalnie biskup trzymać się musi, a dla czego też i organizacya tych zakładów w głównych zarysach w tych dyecezyach, w których takowe się znajdują, jest jedna i ta sama i powszechnie znana, tak samo jak i statystyczne daty, dotyczące nauczycieli w dyecyzyalnych seminarych i udzielanych przez nich nauk i co rok wychodzących w rękach królewskich władz znajdujących się szematyzmów biskupich resp de rebus cleri do publicznej wiadomości podawane bywają. — Jeżeli zatem konieczny wzgląd na samodzielność kościoła w kształceniu duchowieństwa nie pozwala mi prośbie JWPana zadość uczynić, to z wzwyż przytoczonego powodu bliższe wiadomości o organizacyi mych dwóch seminaryów i personale zakładów są również niepotrzebne.

Poznań, dnia 10. czerwca 1873.

Arcybiskup poznański i gnieźnieński
Mieczysław

— Minister sprawiedliwości wydał pod dniem 12. b. m. do wszyskich prokuratorów następujący okólnik:

„Wedle istniejących postanowień należy o każdem śledztwie wytoczonem przeciw duchownej osobie z powodu popełnionej przez nią zbrodni lub wykroczenia, zawiadomić jej bezpośrednią duchowną przełożoną władzę. Jeżeli na zbrodnię lub wykroczenie nałożoną jest kara domu poprawy, utraty praw obywatelskich albo urzędów publicznych, w takim razie urzędnicy prokuratoryi mają o przedwstępnem śledztwie zawiadomić także naczelnego prezydenta prowincyi i przesłać mu wydane orzeczenia bezzwłocznie po ich ogłoszeniu. O śledztwach prowadzonych przeciw kandydatom duchownego stanu z powodu zbrodni i wykroczeń powyższego rodzaju, należy również zawiadomić naczelnego prezydenta.

Francya. Sprawa Ranca zeszła już we Francyi z porządku dziennego a miejsce jej zajęło rozporządzenie prefekta lugduńskiego Ducrota, odnoszące się do pogrzebów cywilnych. Dzienniki liberalno-monarchiczne rozbierają to rozporządzenie w artykułach wstępnych i alarmują niem opinię publiczną. Wskutek nacisku dzienników sprawa ta wytoczoną została d. 21. b. m. w zgromadzeniu narodowem, gdzie deputowany skrajnej lewicy Roger postawił wniosek interpelowania rządu z powodu wydania tego rozporządzenia przez wspomnianego prefekta. Wczoraj (t j. d. 24. b m.) miał deputowany Roger wnieść tę interpelacyę, równocześnie miała się odbyć rozprawa w Izbie, w której zapewne minister spraw wewnętrznych złożył imieniem rządu oświadczenie w sprawie, o której mowa. Z uwagi, iż rozporządzenie prefekta Ducrota przez długi czas jeszcze. jak to nie trudno przewidzieć, zajmować będzie dominujące stanowisko między politycznemi sprawami bieżącemi we Francyi, podajemy rozporządzenie to w dosłownem przekładzie:

„Art. 1. Każde doniesienie o wypadku śmierci w cywilnym rejestrze miasta Lugdunu zaopatrzone być musi oświadczeniem, czy przy pogrzebie zmarłego weźmie udział duchowny, jednego z pomiędzy wyznań uznanych przez państwo czy też pogrzeb odbędzie się bez asystencyi duchownego. Oświadczenie to zostanie wpisane do rejestru i posłuży za podstawę rozporządzeń, zawartych w następnym artykule. Art. 2. Wyjąwszy szczególne wypadki, które merostwo rozstrzyga, pogrzeby bez asystencyi duchowieństwa będą się odbywały o godzinie 6 rano od 1. kwietnia do 30. września, o godz. 7 rano od 1. października do ostatniego marca; w innej porze dnia mogą się odbywać tylko pogrzeby z asystencyą duchowieństwa. Art. 3. Przy pogrzebach cywilnych (bez księży) należy prowadzić kondukt pogrzebowy jak najkrótszą drogą, jeżeli zajmujący się urządzeniem pogrzebu nie otrzymali od władzy osobnego zezwolenia w tej mierze Art. 4. Zakazuje się urządzać składki na cmentarzach i ulicach podczas pogrzebów.“ Wspomnieliśmy już powyżej, iż dzienniki republikańskie wszystkich odcieni bardzo energicznie przeciw temu rozporządzeniu wystąpiły, domagając się od rządu. ażeby kazał prefektowi cofnąć je. Z największem umiarkowaniem jeszcze przemawia w tej sprawie *Temps* który między innemi pisze: „Wyznaczanie krewnym, którzy bez asystencyi duchowieństwa chcą pochować zmarłego, czasu, w którym się pogrzeb ma odbyć, jest początkiem dowolnych rozporządzeń, które prześladowcy religijni zdawien dawna wydawali. Nie mamy większego upodobania w pogrzebach cywilnych niż w pogrzebach religijnych, jednakże domagamy się, ażeby pod tym względem każdemu zostawiony był wolny wybór; nie życzymy sobie bowiem, ażeby nawet w takich sprawach można napotykać na opozycyę urzędnika, który ma w ręku władzę publiczną a tem samem jest obrońcą praw osobistych.“

Organ ministra spraw zagranicznych *Français* zamieszcza następującą notę: D 18 b. m. uwiadomił p. Balan naszego pełnomocnika w Berlinie, iż cesarz chce go przyjąć w zamku Babelsberg koło Poczdamu i że na dzień ten zaprasza go z rodziną na obiad. P. Gontaut-Biron, który za pośrednictwem kanclerza niemieckiego wręczył już cesarzowi Wilhelmowi nowe pisma uwierzytelniające, przyjmowany był przez cesarza w wielkiej sali zamkowej. Cesarz rozmawiał z naszym pełnomocnikiem o rzeczach politycznych i wyrażał się bardzo pochlebnie o dzisiejszym rządzie francuzkim.“

— *Journal officiel* donosi, iż marszałek Mac-Mahon otrzymał od cesarza rossyjskiego odpowiedź na list, w którym w swoim czasie doniósł był, iż zgromadzenie narodowe wybrało go prezydentem republiki. Ten sam dziennik pisze, iż Nigra wręczył rządowi francuzkiemu pismo, uwierzytelniające go pełnomocnikiem Włoch przy republice francuzkiej.

Anglia. Przybycie władzcy perskiego do Anglii góruje obecnie po nad wszystkiemi sprawami; dzienniki londyńskie poświęcają temu zdarzeniu artykuły wstępne, w których zastanawiają się nad celem i doniosłością polityczną podróży szacha. Tenże wsiadł w Ostendzie na parowiec angielski „Vigilant“ i przybył do Anglii d 18. b. m. Na spotkanie jego wyjechali z Londynu między innymi książę edynburski, ks. Artur, lord Sidney i lord Granville. Przy wylądowaniu grała kapela marsz perski a gdy szach pierwszy krok zrobił na ziemi angielskiej zagrzmiały na dany znak salwy dział okrętowych. Następnie wszedł szach do wagonu galowego, gdzie zajął pierwsze miejsce w towarzystwie książąt angielskich i perskich. W Downe odczytano szachowi adres lorda majora londyńskiego, na który odpowiedział władzca perski między innemi, iż zawsze ma w pamięci, że między Anglią i Persyą, oddawna już istnieją przyjazne stosunki, do których wzmocnienia i utrwalenia pobyt jego w Anglii niezawodnie przyczyni się wiele. Następnie zjadł szach śniadanie w towarzystwie około 20 osób, po czem wyruszył pociąg do Londynu. O godz 6. po południu wjechał pociąg na dworzec kolei żelaznej Charing Cros, świetnie przystrojony w sztandary, girlandy i bukiety. Książe Walii, ks. Cambridge, ks. Chrystyn i ks. Teck oczekiwali szacha na peronie. Z dworca kolei udano się 13 ekwipażami przez Trafalgar Square do pałacu Buckigham. Po drodze witano przybyłych gości okrzykami uniesienia. Zaraz po przybyciu szacha do pałacu Buckingham złożył mu rossyjski następca tronu wizytę. Następnego dnia oddał szach perski w towarzystwie wielkiego wezyra wizytę księciu Walii, przyjmował potem ciało dyplomatyczne i ministrów angielskich, wieczorem zaś tego dnia był na balu u księżny Sutherland, na który znakomitsze osobistości z orszaku szacha także otrzymały zaproszenie.

Szwajcarya. W sprawie rewizyi konstytucyi szwajcarskiej piszą z Berna do *Nürnb. Corr.* Rewizya projektowana przez Radę Związkową, obejmuje całą konstytucyę. Istotne zmiany zajdą w następujących punktach: centralizacya prawa rozciąga się na ustawodawstwo o osobistej zdolności do działania, o zobowiązaniach, na prawo handlowe i wekslowe i konkurs. Co do ustawy wojskowej, zasługuje na uwagę projekt udzielania Związkowi prawa rozporządzania wojskiem związkowem i materyałem wojennym, które to prawo w czasie wojny ma być wyłącznem i bezpośredniem. Dalsze postanowienia zawierają centralizacyę nauki wojskowej i zapewniają wojownikom szwajcarskim bezpłatne na początek wyekwipowanie i uzbrojenie. Tak zwane artykuły kościelne są obszernie i dokładnie wystylizowane. Związek ma w nich zastrzeżone prawo przedsiębrania odpowiednich środków dla utrzymania porządku i spokoju pomiędzy stowarzyszeniami religijnemi, jako też dla zapobieżenia nadużyciem wychodzącym po za obręb państwowego i religijnego zakresu. W wątpliwościach prawnych w sprawie rozdziału istniejących i tworzeniu nowych stowarzyszeń religijnych, ma Związek prawo decyzyi. Wreszcie tworzeniu biskupstw potrzebuje upoważnienia Związku.

Rossya. O wyprawie chiwińskiej donoszą z Petersburga pod dniem 18. czerwca: Jen. Kaufmann rozpoczął ze swym oddziałem w połowie kwietnia maszerować w zmienionym kierunku, wskutek tego stało się dla armii rossyjskiej koniecznem przechodzić przez niektóre części Bucharyi. Mieszkańcy tego kraju żywo zaniepokojeni tym marszem myśleli, że wyprawa przeciw Chiwie jest tylko maską, a właściwym celem Bucharya. Z obawy przed napadem rossyjskim na kraj, zrobili Bucharowie pospolite ruszenie i potworzyli liczne zbrojne oddziały w celu stawienia oporu Widząc jednak, że wojska rossyjskie zachowują ścisłą karność i obchodzą się z nimi uprzejmie i po przyjacielsku, uspokoili się, a nawet ofiarowali wojskom swoje usługi Emir Bucharyi okazał się tak uprzejmym, że posłał jen. Kaufmannowi na jego prośbę wielką obfitość żywności, nie chcąc w zamian przyjąć zapłaty i oświadczając, że wypełnia tylko obowiązek gościnności. Oprócz tego dał rząd bucharski nakaz kilku swoim urzędnikom, by przeprowadzili wojska rossyjskie przez stepy bucharskie i wyświadczali im wszelkie usługi, jakich zażądają.

Po utarczce przednich straży w Chalaat stanęła kolumna jen. Bardowskiego w Adam Kwylgan, gdzie 11. maja wykopała 20 studni. Jen. Kaufmann dowiedziawszy się o tem rozkazał reszcie awangardy, która w owym dniu znajdowała się w Chalaat, ruszyć naprzód celem połączenia się w Adam Kwylgan z jen Bardowskim Po uskutecznionem połączeniu ruszyła cała awangarda ku brzegom Amu Daryi

KRONIKA.

* ***Pożar na dworcu koleji Karola Ludwika.*** Dzisiaj rano o $1/2$ 2. sygnalizowano z wieży ratuszowej ogień na dworcu koleji Karola Ludwika. Gorzała obszerna drewniana kantyna, którą postawiono dla robotników przy nowo budujących się magazynach. Pomimo spiesznej pomocy miejskiej straży ogniowej spłonął budynek wraz z wszystkiemi zapasami trunków i wiktuałów; zapobieżono jednak dalszemu szerzeniu się ognia, który zagrażał blizkim zabudowaniom. Szkoda, którą gospodyni kantyny Fany Kreiner poniosła, wynosić ma około 500 złr. Ogień był prawdopodobnie podłożony, śledztwo zarządzono. (Jak nam donoszą o tym wypadku równocześnie z koleji, kantyna spalona była własnością p. Galla. Straż ogniowa miejska z niezwykłym pospiechem stanęła na dworcu, w 23 minut po wybuchu pożaru)

* ***Skaleczenie.*** Roman Rozik, czeladnik ślusarski, jadąc wczoraj wieczór szybko i nieostrożnie przy skręcie z ulicy Janowskiej na ulicę Grodecką najechał wóz drążkarza Stefana Popowicza, przy czem mu hakiem od dyszla twarz prawą przebił.

* ***Znaleziono*** dziś rano na ulicy Grodeckiej pakę mieszczącą w sobie kilkanaście funtów drożdzy, zgubioną niezawodnie w przewozie z dworca koleji do miasta.

○ ***Na koleji lwowsko-czerniowieckiej*** tak silny rozwinął się obecnie ruch towarowy, że kolej ta musiała wypożyczyć sobie 44 wagonów frachtowych, 8 wagonów ekwipażowych, i 80 wagonów na bydło od koleji Arcyksięcia Albrechta

≡ ***Ruch turystów*** z Rossyi, przejeżdzających przez Lwów, wzmaga się z dniem każdym Codziennie prawie około 100 podróżnych przejeżdza pociągami pospiesznemi z Podwołoczysk.

□ ***Kolej z Radziwiłłowa do Kijowa,*** otwartą ma być, jak nam donoszą z Brodów, za 12. dni.

≡ ***P. Antoni Ursprung,*** dyrektor ruchu koleji Karola Ludwika, dał wczoraj ucztę na cześć imienin generalnego dyrektora tej kolei. Na ucztę zaproszonych było 40 wyższych urzędników kolejowych.

*** ***W Ulaszkowcach*** otworzono dnia 22. czerwca stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną na czas jarmarku.

*** ***Zabójstwa.*** W Trójcy, w starostwie Sniatyńskiem, pobił włościanin Stefan Sonyk tak ciężko H. Czornaja, że tenże w przeciągu 5 godzin życia dokonał. Przyczyną zajścia miał być spór o grunt. Śledztwo karne jest w toku

Σ ***Wysoki zamek.*** Najwspanialsza i najpiękniejsza plantacya lwowska, Wysoki zamek, najmniej snać ma łaski u naszej publiczności. Nieumiemy widocznie cenić tego przepysznego, uroczego miejsca, któremu z każdym rokiem przybywa coraz więcej wdzięków prawdziwych. Podczas gdy ciasne ogródki, bez powietrza, chłodu i cienia, bywają przepełnione wieczorami, aleje Wysokiego zamku są puste prawie. Tem lepiej pewnie dla samotnych jego wielbicieli, którzy bez zgiełku używać mogą rozkoszy przechadzki. Kto zwiedza pilniej Wysoki zamek, miał z każdą wiosną sposobność przekonania się, jak ślicznie rozwija się ta stosunkowo młoda jeszcze plantacya, a nikt nieznający dawnego Lwowa, nie wierzyłby, że to pyszne wzgórze było dawniej tak nagie i piasczyste jak sąsiednie mu pagórki. Drzewa w alejach rozrastają się bujnie, roztaczając co raz szersze kręgi chłodu i cienia, brzózki zasiane na spadach wzgórza z każdym rokiem rozrastają się silniej, pokonując zwycięzko jałową, piasczystą ziemię i torując drogę bogatej wegetacyi krzewów i murawy. Gdzieniegdzie wyciąć już musiano gęszcz brzeziny, aby odsłonić widok, jak n p na zachodniej stronie, zkąd otwiera się śliczny w swoim rodzaju widoczek na szlak koleji żelaznej, której szyny w blasku zachodzącego słońca cieniuchną srebrną nitką biegną po zieleni. Szkoda tylko, że czerwone mury młyna na prawo psują harmonię tego widoczku. ... Nim się znowu obudzi w szerszych kołach publiczności zamiłowanie do Wysokiego zamku, szczęśliwi ci, co zamiast w licznem i hałaśliwem towarzystwie, lubią iść na przechadzkę z jakiemś marzeniem, z poetą ulubionym w ręku, lub w... w droższem jeszcze towarzystwie, a nad brzęk szklanek piwnych i żargon kelnerów przenoszą spiew ptasząt i szum drzew zielonych..

Δ ***Boisko gimnastyczne.*** P. Madejski Edward, właściciel i kierownik założonego przed dwoma laty zakładu leczniczo-gimnastycznego (organopatycznego) i szkoły gimnastycznej przy ulicy kurkowej na przeciw ujeżdzalni p. Leśniewicza założył na wyniosłej i obszernej płaszczyźnie ogrodu strzeleckiego, na prawo od wchodu za strzelnicą, „boisko“ gimnastyczne pod gołem niebem, pierwsze we Lwowie. Ładne to miejsce ofiarowało do użytku uczącej się gimnastyki młodzieży, towarzystwo strzeleckie za wstawieniem się krajowej Rady szkolnej na całe lato. Młodzież złożona przeważnie z uczniów szkół średnich, uczęszczająca do szkoły gimnastycznej p Madejskiego odbyła pod jego osobistem kierownictwem już 5 lekcyi ćwiczeń gimnastycznych na tem boisku, z przyjemnością spostrzegliśmy że razem około 300 młodzieży ćwiczyło się w największym porządku. Przeważają tam ćwiczenia wolne, z laskami, porządkowe podług systemu, Szpiessa, ćwiczenia w biegu i skokach, dalej na krążnikach, woltyżowanie i t. d. Zaniechane zaś są kozły i kołowroty, jako mniej odpowiednie i właściwe. P Madejskiemu poruczono także naukę gimnastyki w seminaryum nauczycielskiem, jest więc nadzieja, że i u nas — tak jak to oddawna jest w Niemczech, rozpowszechni się z czasem, racyonalna gimnastyka tyle zbawienna dla zdrowia. Wspierana powagą krajowej Rady szkolnej i funduszem chociaż skromnym, szkoła gimnastyczna p. Madejskiego daje rękojmię trwałości i pożytku. Popis publiczny w tej szkole odbędzie się 30. b. m. o 6. godzinie na wspomnianem boisku.

✝ ***Fałszywa wielka dama.*** Przed kratkami sądu poprawczego w Paryżu stawała w ostatnich dniach niejaka de la Salle, wdowa po kapitanie artylerji, obwiniona o przywłaszczenie sobie szlachectwa i tytułów w celu wyłudzenia pieniędzy, niby dla biednych, od osób wysoko w sferach towarzyskich położonych. Obżałowana już w r 1869 skazaną była za tego rodzaju przestępstwo na parę lat więzienia. Za istnienia komuny w Paryżu akta jej sprawy wraz z innemi spaliły się w czasie pożaru pałacu ministerstwa sprawiedliwości Odnaleziono jednak szczegóły w dzienniku *„Gazette des Tribunaux“* gdzie było sprawozdanie z przebiegu tej sprawy. Ofiarami nowego szeregu oszustw wdowy da la Salle stali się: książę Monaco, biskup Dupanloup, markiza de la Larochejacquelein, książę Trubeckoj, markiza d' Albufera, Guizot, Nathaniel de Rotschild, ambasador rossyjski i t d Obżałowana miała nawet czelność przedstawienia się w charakterze współpracowniczki Victorina Sardou, twierdząc, że sztuka *„Rabagas“* przy jej pomocy skreśloną została. Wykryto to z listów jej, których kopje obejmnją nadzwyczaj ciekawe szczegóły, donoszące, że obwiniona nie jest bez dowcipu i jakiej takiej towarzyskiej ogłady. Karty jej wizytowe obejmowały następujące tytuły: M-me Vve Henri de la Salle née Louisa d'Ensy da la Motte Przedstawiając się w takim charakterze, obżałowana wyłudzała znaczne sumy dla mniemanych instytucyj dobroczynnych i biednych. Przyjmowano ją wszędzie z upragnieniem, jako damę znaną z dobrych uczynków, z czego naturalnie obżałowana korzystała, ażeby zakres swoich działań rozszerzać, i byłoby to trwało jeszcze długo, gdyby nie czujność policji, która zaczęła śledzić postępowanie owej pani Głośny adwokat Lachaud przemawial w obronie obwinionej, ale wymowa jego nie odniosła pożądanego skutku. Skazano panią de la Salle na 3 lata więzienia i 50 franków grzywien Wielki świat paryzki mocno tą sprawą poruszony został.

— ***Dla amatorów starego wina.*** W r. 1624 zakupiła rada miasta Bremy 12 beczek wina reńskiego po 300 talarów w złocie Złożono je w części piwnicy, zwanej „różą“ i corocznie ubytek zapełniano najstarszem winem, jakie tylko w sklepie znaleść było można Kilkakrotnie tylko pozwolił senat utoczyć z nich parę butelek jako honorowy upominek — zresztą używano tego nieocenionego nektaru w homeopatycznych dozach jako lekarstwa. Z końcem przyszłego roku liczyć będą owe beczki 250 lat wieku. Policzywszy składany procent od pierwotnej ceny po 5%, przekonamy się, że na schyłku roku 1874 kosztować będą 790,680.000 pruskich talarów. Ponieważ zaś ubytek jak wiadomo z doświadczenia wynosi 5%, przeto z pierwotnego wina pozostało tylko 0.0465 flaszek — czyli obliczając butelkę na 8 szklanek po 1000 kropli — 372 kropli, z których zatem każda kosztowałaby 2,125.500 talarów. Gdy dalej butelkę dolewanego corocznie wina ocenimy choć tylko po talarze, wykaże się ztąd za 216.000 flasz, znów uwzględniając podwójny procent 5 od sta, suma 3.427,920.000. Owe dwanaście beczek kosztować zatem będą z końcem przyszłego roku 4.218,600.000 tal Czyni to za jedną beczkę (po 8 wiader) 351,550,000 tal, za wiadro (po 180 butelek) 43.943,750 tal., za flaszkę 244,132 talarów za szklankę 30,516 tal. Przy tem zauważyć należy że obliczona tak wartość nie rożdziela się w równej mierze na pojedyncze beczki. Zapełnienie ubytku następuje bowiem z jednej beczki do drugiej, tak że napływowe wino łączy się w biegu czasu najpóźniej z ostatnią beczką, zawierającą więc najstarsze i najdroższe wino, z którego każda kropla warta 50,000 tal

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

|| Lwów dnia 22. czerwca 1873. (Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.)

W ostatnim tygodniu mieliśmy dnie pogodne W godzinach południowych termometer wskazywał często + 22 ° R. Kilka razy spadł deszcz ulewny ale trwał krótko i nie wyrządził wielkiej szkody. — Zbiór siana rozpoczął się i wypadł pomyślnie Siano nie zostało uszkodzone przez deszcz a wskutek tego gatunek jest bardzo dobry W zachodnich stronach kraju gatunek jest gorszy, bo tam zaczęto prędzej trawę kosić a wskutek tego siano było więcej na deszcz narażone — Stan dróg jest dobry ale wymagania frachtowników zajętych transportami zboża są mimo to wysokie. Jeżeli zważymy, że w ubiegłym roku po żniwach wywieziono znaczne zapasy zboża z Galicyi do Niemiec, a obecnie sprowadzamy zboże z zagranicy a nawet chwilowo musieliśmy się zasilać mąką sprowadzaną z młynów górnoszląskich, to okaże się, że dla zapobieżenia takim wyjątkowym stosunkom niezbędnem jest centralne biuro statystyczne — Ruch w handlu towarowym ożywił się w ubiegłym tygodniu. Handel towarami wełnianemi i płótnem ucierpiał wskutek przesilenia giełdowego. Handel towarami na suknie był mały a natomiast rozwinął się handel perkalem. Przez Galicyą przewieziono w ubiegłym tygodniu na Tarnopol, Brody, Husiatyn i Sokal około 1500 cetnarów, a do księstw naddunajskich 200 pak tych artykułów. — Handel szmatami nie podniósł się w ostatnim tygodniu. Ruch koncentrował się w Tarnowie. Papiernie nie zakupują wielkich zapasów. Za galicyjskie szmaty w lepszym gatunku płacono $8\frac{1}{2}$—9 złr. a w poślednim gatunku $5\frac{1}{4}$—6 złr. — Handel cukrem był także nieożywiony. Z czeskich i morawskich fabryk przywieziono 1600 cetnarów do tutejszych składów konsygnacyjnych. Zbiór buraków w Galicyi wypadnie pomyślnie, jeśli w lipcu nie braknie deszczu. Handel cukrem ucierpiał wkutek ostatniego przesilenia giełdowego, a obudzone na chwilę zaufanie zachwiane zostało ostatniemi wypadkami. — Dowóz spirytusu był znowu nieznaczny chociaż zapasy są już małe. Z Bukowiny wysłano 200—500 cetnarów do Krakowa a poczęści do Białej i Bielska. Popyt w naszych stronach był bardzo słaby. Ceny spirytusu wynosiły: 80 tralles 41 miar 17 złr. 75 c.—18 złr; z terminem w lipcu i sierpniu 18 złr. 60 c do 18 złr. 70 c. Usposobienie w tej gałęzi handlu jest silne, oczekują podwyższenia cen.— W handlu żelazem nastąpił zwrot niepomyślny, chociaż producenci nie odstępują od obecnych cen wysokich. Na blachę był popyt znaczny. To samo można powiedzieć o materyałach do budowy kolei żelaznych i maszyn. Za żelazo na kowadła i ramy płacono 15 złr., żelazo łańcuchowe 14 17 złr. za blachę na pokrycie dachów 18—20 złr.— W handlu węglem nie nastąpiła znaczna zmiana ani co do rozmiarów obrotu ani co do cen. Ceny pozostały takie same jak w ubiegłym tygodniu. Ponownie musimy zwrócić uwagę naszego świata handlowego na handel węglem en detail. Doświadczenia wykazały, jak zyskowną jest ta gałęź handlu przy starannem kierownictwie. Kupcy, którzy najpierw rozpoczęli handel węglem w Wiedniu musieli walczyć z wielkiemi trudnościami zanim artykuł ten rozpowszechnił się. We Lwowie przedsiębiorstwo takie miałoby daleko łatwiejsze zadanie. Nie brak bowiem we Lwowie placów i dziedzińców przydatnych na skład węgla, a w kraju obfitującym w budulec nie wiele kosztowałoby założenie magazynu drewnianego, któryby osłanial składy węgla przed śniegiem i deszczem. Oprócz magazynu potrzeba do rozpoczęcia przedsiębiorstwa już tylko wagi, a wydatek ten jest wcale nieznaczny i znajdzie zawsze prawie całkowite pokrycie w zakupionym przedmiocie. Tyle potrzeb wymaga przedsiębiorstwo, które ma wszelkie warunki powodzenia. Dobry węgiel kowalski jest zawsze poszukiwany w lecie i w zimie. Znaczne zapasy możnaby spieniężać w lwowskich fabrykach, a mianowicie: w fabryce maszyn rolniczych hr. Russockiego & Comp. w fabrykach pp. Pietscha, Wernera & Comp, Mosera i Wi hery, a wreszcie u kowali lwowskich. Dzisiaj już skład węgla we Lwowie mógłby liczyć na to, że w powyższych zakładach spienięży 4000 cetnarów. Nadto obecne ceny drzewa opałowego pozwalają spodziewać się, że wkrótce takowe zastąpione zostanie węglem nawet w domach prywatnych i zakładach. Nakazuje to przynajmniej zmysł gospodarczy co wynika z następującego rachunku. Sąg drzewa bukowego jest równy 21 centnarom najlepszego węgla pruskiego. Cetnar węgla kosztuje 75 c., a 21 centnarów 15 złr. 75 c. Skoro sąg drzewa bukowego kosztuje 17 złr, więc na używaniu węgla oszczędza się 1 złr. 25 ct. Przed podjęciem takiego przedsiębiorstwa należałoby zaznajomić się z stosunkami handlu węglem w Wiedniu, co chętnie ułatwimy każdemu przedsiębiorcy listami polecającemi. Do takiego przedsiębiorstwa nie potrzeba wielkiego kapitału obrotowego. Za kaucyą w papierach bankowych i giełdowych przedsiębiorca otrzyma towar na kredyt. W każdym razie ryzyko nie jest wielkie a warunki powodzenia są prawie pewne. — W handlu wełną owczą spekulacya nie ożywiła się dotąd wskutek katastrofy na austryackim targu pieniężnym. Producenci i kupcy nie wiele obiecują sobie w tegorocznym handlu tym artykułem. Ceny wynoszą: za cetnar bardzo dobrej wełny 180—190 złr., za cetnar średniej wełny 110 115 złr., a za centnar pospolitej wełny 95—100 złr.

(Dokończenie nastąpi.)

Przyjechali do Lwowa

z dnia 24. czerwca.

Hotel Żorza: Pp. Br. Jożika S., z Siedmiogrodu. — Hohendof E., z Byszowa. — Jeliński A, z Krakowa. — Złotnicki A., z Wołynia.

Hotel europejski: Pp. Kreisler A., radca st. i Kolberg W., z Królestwa. — Czajkowski Jan, z Bóbrki.

Hotel angielski: Pp. Hr. Golejewski A., z Harasymowa. — Starzemski A., kapitan ros., z Kiszeniowa. — Gabryelski T., c. k. notar., z Tyczyna.— Kański P., z Wołynia. — Landesberg W., z Krakowa.

OSTATNIA POCZTA.

Cesarzowa Augusta wyjechała dnia wczorajszego wieczór z Karlsruhe do Norymbergii, zkąd pociągiem osobnym udaje się na Schwandorf, Passau, Linz do Wiednia, gdzie ma stanąć dziś o godzinie 8 wieczorem.

Węgierski sejm ma być zamknięty zaraz po rozprawach budżetowych. Dla zażegnania klęsk finansowych utworzonym ma być w Węgrzech osobny komitet pomocy, jak w Wiedniu.

Parlament niemiecki zamkniętym miał być dzisiaj przez ks. Bismarcka lub Delbrücka Myśl jesiennej sessyi została zaniechaną.

Wybory do rad jeneralnych w Strassburgu wypadły większością dwóch trzecich stanowczo w duchu antiniemieckim.

Jonrnal officiel ogłosić ma wkrótce skład rady wojennej, przed którą wytoczony ma być proces marszałka Bazaine. Rząd angielski przesłał księciu Broglie gratulacyę z powodu wniosku najwyższej rady handlowej zniesienia traktatów handlowych, zawartych przez Thiersa.

Donoszą z Rzymu, że Ojciec św. na najbliższym konsystorzu wystąpi z energiczną allokucyą przeciw uciemiężaniu i znoszeniu korporacyj religijnych.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wersal 24. czerwca. Zgromadzenie narodowe przyjęło w sprawie interpelacyi Leroyera o pogrzebach cywilnych większością 422 głosów przeciw 261 porządek dzienny, w którym Zgromadzenie oświadcza swą zgodność z zapatrywaniami rządu. Porządek dzienny, wniesiony przez lewe centrum, przyganiający rządowi, został odrzucony.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Dziennik urzędowy dla prenumernjących na dodatkowym arkuszu

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

z 24. czerwca 1873.

(Oprócz kupona bież.)

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	227	50	229	—
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	139	—	142	—
Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata	—	—	—	—
Papierni czerlańsk. po zł. w. a.	—	—	—	—
Gal. banku krajowego	—	—	—	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a.	77	40	78	25
„ „ „ 4-prc. w. a.	70	75	71	50
Banku hipoteczn. gal.	85	25	86	—
Gal. zakładu kred. włościańskiego	94	—	95	50
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	75	25	76	—
Dukat holenderski	5	17	5	25
„ cesarski	5	20	5	28
Napoleond'or	8	88	8	98
Pół imperyał rossyjski	8	95	9	15
Rubel rossyjski srebrny	1	68	1	78
„ „ papierowy	1	48	1	49
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	67	1	69
Srebro	111	—	112	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. czerwca 1873.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa. (Za 100 zł.)		
Jednolity dług państwa w bankn.	68.30	68.50
„ „ „ w srebrze	73.50	73.70
Losy z r. 1839 całe	288.—	291.—
„ „ 1839 piąta część	280.—	285.—
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	95.50	96.—
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	102.25	102.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	117.—	119.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	136.—	138.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.—
2 Obligacye indemn 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	75.—	76.—
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	93,—	94.—
Siedmiogrodu	73.50	74.25
Węgier	75.—	75.75
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	195.—	196.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	264.50	265.50
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	—.—	990.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. tow. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	987.—	990.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	584.—	586.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.—	223.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2220.—	2220.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222.—	223.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr.	138.—	140.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	336.—	337.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	191.50	192.—
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł)		
Powsz. austr. tow. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	99.75	100.25
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 6-prc.	94.50	95.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	69.—	71.—
„ „ „ po 5 prc.	77.—	79.—
Gal. banku hipot. po 6 prc.	—.—	86.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	94.—	95.—
Bank. narod. po 5 prc.	90.35	90.50
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	82.—	83.—
„ „ „ (rente) po 6 prc.	—.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	86.50	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	102.—	—.—
„ „ „ „ II. emisyi	98.—	99.—
„ „ „ „ III. „	96.50	—.—
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	—.—	89.50
Kol. nadniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	—.—	55.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. lwow.-czern.-jas. VI. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	79.50	80.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	180.—	182.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	98.—	99.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	25.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.25	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	24,—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.—	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	92.50	92.75
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94.25	94.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	94.50	94.75
Hamburg za 100 M. B.	54.75	55.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	112.10
Paryż za 100 fr.	43.80	43.90
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.28	5.29
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.98	8.98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.50	112.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. czerwca.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	68	—
„ „ w srebrze	73	30
Losy z 1860 roku	101	75
Akcye banku wiedeńskiego	998	—
„ „ kredytowego	269	—
Londyn 10 funtów szterlingów	111	30
Srebro	110	50
Napoleond'or	8	91
Dukat	—	—

Pierwsza węgiersko-  galic. kolej żelazna.

Nr. 4339. (17263—3)

Otwarcie ruchu

na przestrzeni od
Homonny aż do węg. strony Łupkowskiego tunnelu
i zaprowadzenie
przejazdu

między węgierską i galicyjską linią.

Podpisana Dyrekcya ma niniejszém zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że dnia

12. czerwca 1873

przestrzeń Homonna-Tunnel (węg. strona) ze stacyami Udva, Koskócz, Radvány, Mezö-Laborcz, Vidrány i Tunnel (prowizoryczna stacya) oddaną została do publicznego użytku.

Stacye Udva i Vidrány są przeznaczone tylko do przyjmowania osób i pakunków, reszta stacyi zaś do przyjmowania osób, pakunków, przesyłek pospiesznych i towarowych.

Równocześnie z otwarciem ruchu na wyż wspomnionej przestrzeni połączoną zostanie węgierska linia Leg. Mihalyi-Tunnel (węg. strona) z galicyjską już otwartą linią Przemyśl-Łupków zapomocą

Przejazdu,

wskutek czego tak osoby jakoteż i towary będzie można przewozić w ile można najkrótszym czasie przez krótką jeszcze nie zupełnie gotową przestrzeń z tunnelu do Łupkowa (¼ mili) za te same ceny taryfowe, jak gdyby i ta przestrzeń była już z koleją połączona.

Węgierskie stacye z wyjątkiem stacyi przed tunnelem będą wydawać bilety do wszystkich galicyjskich stacyi, które tak samo wydawać będą bilety do węgierskich stacyi z wyjątkiem stacyi przed tunnelem.

Przesyłki towarowe i pospieszne przyjmowane będą także i do stacyi po za przestrzenią jeszcze nie gotową leżących za bezpośrednim listem frachtowym; w stacyi węgierskiej prztunnelowej jednak nie przyjmuje się towarów do stacyi galicyjskich, u których odwrotnie nie przyjmuje się towarów do stacyi węgierskiej przedtunnelowej.

Żywe zwierzęta i długie drzewo są wykluczone od przewozu.

Nadzwyczaj ciężkie lub wielkiej objętości towary będą przyjęte do przewiezienia tylko za poprzednią osobną umową z podpisaną Dyrekcyą.

Towary będą przy zwyczajnych stosunkach przewożone w przeciągu 24 godzin, Dyrekcya jednak nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za niedotrzymanie tego terminu.

Deklaracye co do dostawienia towarów w pewnym terminie nie mają miejsca dla przestrzeni niegotowej. Rozkład jazdy został już osobno podanym do publicznej wiadomości.

Wiedeń, w czerwcu 1873. **Od Dyrekcyi.**

Z drukarni E. Winiarza.

DZIENNIK URZĘDOWY do GAZETY LWOWSKIEJ z dnia 25. Czerwca Nr. 144.

(1743 1—3) **Edict.**

Z. 5772. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird in der Streitsache des Nisen Nussbaum Wider Ignaz und Józefa Tuczyński pto 60 fl. ö. W. mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe Kläger Nisen Nussbaum um Zustellung des hiergerichtlichen Bescheides vom 28. Oktober 1872 Z 13606 mittelst welchem der mit dem hg. Urtheile von 12. Juni 1872 Z 6757 zugelassenen Haupleid für nicht abgeschworen und erloschen erkannt wurde, an die Belangten, und da der Aufenthaltsort der Belangten Józefa Tuczyńska und Ignaz Tuczyński unbekannt ist, um Bestellung eines Curators für dieselben gebeten. Es wird somit denselben der hiesige Landesadvokat Dr. Sternklar unter Substituirung des Landesadv. Dr. Mantel als Kurator bestellt, und der obige Bescheid demselben zugestellt. Hievon werden die Belangten mittelst dieses Ediktes verständigt.

Tarnopol, am 7. Mai 1873.

(1744 1—3) **Edikt.**

Z. 5183. Das k. k. Bezirksgericht Kenty gibt Kund, daß die vom Teschner k. k. Kreisgerichte unterm 1. November 1873 Z 8830 zur Befriedigung der Forderung des Hr. Bernhard Windholz pr. 570 fl. ö. W. sammt Nebengebühren bewilligte executive Veräußerung der den Eheleuten Josef und Anna Boguniowski gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Realität Nr. 62 in Bujaków im Grunde der gerichtlichen Schätzung vom 28. Juni 1872, beim hiesigen k. k. Bezirksgerichte in drei Terminen d. i. am 21. Juli 1873 am 25. August 1873 und am 15. September 1873 jedesmal um 9 Uhr Vormittag abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage pr. 2098 fl. ö. W.

Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage pr 210 fl. ö. W im Baarem oder in den Staatsschuldverschreibungen und Pfandbriefen der priv. galiz. Bodenkreditanstallt, u. z nach dem letzten aus der Gazeta lwowska ersichtlichen Wiener Tageskourse zu Händen der Gerichtskomision zu erlegen.

Der Schätzungsatt und die Feilbietungsbedinguisse können h. g der Ausweis der Steuern beim k. k. Steueramte Biała eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten und diejenigen welche erst später an die Gewähr gelangen, oder denen der Bescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte zu Händen des Kurators Hr. Adv. Dr. Chrzanowski in Kenty, welchem Johann Hankus in Bujaków als Substitut beigegeben wird, und durch dieses Edikt verständigt.

Kenty am 16. November 1873.

(1747 1—3) **Konkurs.**

Nr. 52/873. Celem obsadzenia posad c. k. Notaryuszów w Rymanowie i Sieniawie rozpisuje się konkurs na 20 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego konkursu licząc.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania, w których udowodnić mają uzdolnienie § 6. ust. not wymagane do c. k. Izby notaryalnej w Przemyślu, jeżeli należą do stanu adwokatów lub Notaryuszów przez dotyczące Izby, jeżeli zaś należą do stanu urzędników przez przełożone swoje instancye.

C. k. Izba notaryalna.

w Przemyślu dnia 26. kwietnia 1873.

(1767 1-3) **Obwieszczenie**

Nr. 1594. C. k. sąd powiatowy w Krościenku podaje do powszechnej wiadomości, że na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Nowym sączu z dnia 10 maja 1873 do l. 2025. uznano Józefa Szlagę syna zmarłego Sebastyana Szlagi z Kiezny za głupkowatego i ustanawia dla niego kuratora Józefa Sopatę z Kiezny.

C. k sąd powiatowy.

Krościenko, 17. czerwca 1873.

(1768 1—3) **Edykt.**

Nr. 27087. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zaginionego poświadczenia składu lwowskiej kasy zbiorowej c. k uprzyw galic. kolei żelaznej Karola Ludwika z dnia 18. lutego 1870 do Nr. dep. 292, a to wystawionego na złożoną przez p. Hermanna Haack na zapewnienie poboru kupionych materyałów starego żelaza w trzech sztukach galic. obligacyi indemnizacyjnych okręgu administracyjnego lwowskiego po 100 zł. Mk. Nr. 35279 35281 i 39335 z kuponami od dnia 1. listopada 1870 płatnymi ,kaucyę, ażeby poszczególnione poświadczenie składu c. k. sądowi krajowemu w przeciągu jednego roku przedłożyli, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, wzmiankowane poświadczenie za umorzone uznane zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 7. czerwca 1873.

(1775 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 25576 C. k sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem, Irę Schmoroka, że uchwałą z dnia dzisiejszego, na prośbę Antoniego Agopsowicza, wyznaczono termin do wykazania usprawiedliwienia prenotacyi sumy 400 zł. mk. w stanie biernym dóbr Fitków uskutecznionej, na dzień 4. lipca 1873 o 10. godzinie przed południem i doręczono tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Jekelesowi ze zastępstwem adw. Dr. Waldmanna.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 10. maja 1873.

(1776 1—3) **Ogłoszenie**

Nro 2344. C. k. Sąd obwodowy niniejszem ogłasza że dnia 27 Listopada 1856 w Przemyślu bez rozporządzenia ostatniej woli zmarła Pesche Kronfeld — ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Freidy Kronfeld i Beili Kronfeld sądowi nie jest wiadome, zatem wzywa się ich by w przeciągu roku jednego od daty tego ogłoszenia w sądzie obwodowym w Przemyślu zgłosili i swoje oświadczenie do powyższego spadku tem pewniej podali gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionymi im kuratorami adw. p. Kozłowskim i adw. p. Skałkowskim przeprowadzoną zostanie.

Przemyśl dnia 14. Maja 1873.

(1785 1—3) **Edykt.**

Nro 1584. W skutek odezwy c k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 5. marca 1873 l. 8977 rozpisuje się publiczna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 173 w Kamionce Lipnik położonej, dotychczas do Iwana Zytosieckiego należącej ku zaspokojeniu sumy wekslowej 113 zł. w. a. zpn. Eliaszowi Szackierowi należących się.

Licytacya ta odbędzie się w dniach 21. lipca, 22. sierpnia i 22 września 1873, każdą razą o godz. 10. przed poł w sądzie pod warunkami, które w registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 28 kwietnia 1873.

(1792 1—3) **Obwieszczenie.**

Nro 2546. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josla Sternberga przeciw Tymofijowi Konowalczuk pto 16 zł. 70 ct. a. w. zpn. przymusowa sprzedaż realności w Zalesiu pod nkons. 140 położonej dnia 9. września i 21. października 1873, a w razie nieudania się 18. listopada 1872, każdą razą o 9. godzinie zrana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 600 zł. a. w. i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej tj. 60 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 15. czerwca 1873.

(1793 1—3) **Edykt.**

Nro 2484. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Sieniawie podaje się do wiadomości, iż na dniu 20. maja 1854 zmarł w Ryszkowej Woli Jan Malowany nie pozostawiwszy ostatnej woli rozporządzenia.

Ponieważ spadkodawca miał pozostawić ciotkę niewiadomego nazwiska w Michałówce powiecie Radymiejskim niegdyś zamieszkałą, której ani miejsce pobytu, ani też czyli i które osoby mają prawo do spadku po śp. Janie Malowanym tutejszemu sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegokolwiekbądź tytułu rościć sobie prawo do spadku, żeby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia licząc z prawami swojemi do tutejszego sądu się zgłosili i do przyjęcia spadku tym pewniej się oświadczyli, w przeciwnym bowiem razie spadek jako bezdziedzicznym uznanym zostanie.

Sieniawa, 6. czerwca 1873.

(1800 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1393. pr. Celem wypuszczenia najmniej żądającemu, wykonania przeistoczenia t. j. przebudowania i przysposobienia zamku Złoczowskiego na sądowy dom więzienny i na biura, odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie na dniu 20. lipca 1873 o godzinie 10 przed południem publiczna licytacya za pomocą ofert na piśmie, które do rąk komisyi licytacyjnej składać należy.

Cena fiskalna wynosi 24038 zł. 6 ct. w. a.

Przegląd kosztorysów i planów, wedle których przebudowanie i przysposobienie to zamku Złoczowskiego i w ogóle roboty z tem połączone, uskutecznionemi być mają, dozwolony być może z przyczyny w toku jeszcze będącym sprawdzeniu tychże, dopiero od 15. lipca 1873 począwszy; zaś przegląd warunków licytacyjnych już od dnia dzisiejszego podczas godzin urzędowych, w Prezydyum sądu obwodowego w Złoczowie.

Pisemne oferty, aby mogły być przyjęte zawierać mają, imię przezwisko i miejsce zamieszkania oferenta, a gdyby jako oferent występywała spółka, każdego ze spólników tudzież jasno i dokładnie wyrażone oświadczenie oferenta, a w razie spółki wszystkich spólników że temuż lub tym wszystkie warunki licytacyjne dobrze są wiadomemi, że się warunkom tym bez wszelkiego zastrzeżenia całkowicie poddaje lub poddają i zobowiązania z tychże wynikające a to: w razie spółki wszyscy spólnicy do nie podzielnej ręki, t. j. jeden za wszystkich i wszyscy za jednego dopełniają

Kwota pieniężna, za którą ofiarujący do wykonania wypuszczonej budowli obowiązuje się, ma być w ofercie wyrażoną literami, oferta przez ofiarującego, a w razie spółki przez wszystkich spólników podpisaną a do oferty musi być dołączone wadyum w kwocie dwa tysiące czterysta 2400 zł. w. a w gotówce, lub oprocentowanych państwowych papierach publicznych. policzonych w wartości podług przepisów do pokrycia wadyalnej sumy potrzebnej

Z resztą odsyła się chęć licytowania mających do warunków licytacyjnych w prezydyalnem biurze c. k. sądu obwodowego w Złoczowie złożonych

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 17. czerwca 1873.

(1802 1—3) **Edict.**

Z. 19355. Das in den Nummern 67, 68 und 71 vom J. 1873 der Lemberger Zeitung eingeschaltete hiergerichtliche Edict vom 1. Februar 1873 Z. 3114 wird dahin berichtigt daß das darin erwähnte Túfenles über 400 Franken mit der Nr. 539331 und nicht mit der Nr. 539336 versehen war.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 17. Mai 1873.

(1810 1—3) **Conkursausschreibung.**

Z. 4386 pr. Im Bereiche des Staatsbaudienstes im Herzogthume Schlesien, ist eine Bauadjunkten-Stelle in der Xten Rangsklasse und eine Baupraktikanten Stelle mit den nach dem Gesetze vom 15. April 1873 (R G. Bl. Nr. 47 und 52) normirten Bezügen zu besetzen. Bewerber um eine dieser Stellen haben ihre Gesuche mit den Nachweisen der technischen Studien, der Kenntniß der Landessprachen. Bewerber um die Bauadjunkten-Stelle überdieß über die Befähigung für den Staatsbaudienst zu versehen und soferne sie bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde bis zum 20. Juli 1873, bei dem k. k. schlesischen Landespräsidium in Troppau einzubringen.

Troppau, am 19. Juni 1873

Erkenntniße.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 13. Juni 1873, Z. 17643, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Der Tanz beginnt" in der Zeitschrift „Blätter für Erziehung und Unterricht" Nr. 24 vom 11. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15 October 1868, R. G. B., Nr. 142, und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 13. Juni 1873, Zl. 17454, zu Recht erkannt:

Der Inhalt der in Leipzig 1873 in der Luckhardt'schen Verlagshandlung erschienenen Broschüre mit dem Titel „Gedanken über Verhältnisse Oesterreichs" J Lukeš begründet den Thatbestand des Verbrechens der Ruhestörung nach § 65 a St. G. und Art II des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ai 1863, und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl. und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 15. Juni 1873, Zl. 17682, zu Recht erkannt: (1796)

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Třetí pokos" in der Zeitschrift „Národní Listy" Nr. 158 vom 11. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Ruhestörung nach § 65 St. G. und Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, und der Inhalt des Correspondenzartikels „□ Z Vídně g června" in derselben Zeitschrift den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, und § 6 P. G. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(1777 3—3) **Konkurs**

L. 1414. W celu obsadzenia posady stałego adjunkta sądowego przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie, z płacą roczną 1100 zł. i dodatku 300 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 20 czerwca 1873.

(1641 3—3) **Edykt.**

Nro. 4938. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie jako sąd handlowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Feliksa Michałowskiego, że z przyczyny wniesionej przeciw niemu, przez Samuela Spauermana, dnia 5. czerwca 1873. do l. 4938 prośby o wydanie nakazu zapłaty sy. 250 złr. a. w. zpn. kuratorem dla niego adwokat Dr. Mijakowski z zastępstwem przez adw. Dra. Holzera ustanowiony został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać, i o tem sądowi donieść.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 7. czerwca 1873.

(1667 3—3) **Edykt.**

Nro. 1984 C. k. sąd powiatowy w Lisku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Karola Ruffa, że p. Adam Boznański przeciw niemu i p. Fryderykowi Lautenschlägerowi pod dniem 23. Listopada 1872 do L 4866 pozew o zapłacenie kwoty 2000 złr. w. a, w sądzie tutejszym wniósł, i że do ustnej rozprawy tego sporu termin na 21. lipca 1872 o godzinie 9. zrana wyznaczonym został; zarazem wzywa się p. Karola Ruffa, by ustanowionemu dla niego kuratorowi p adwokatowi Dr. Szmietowi w Sanoku potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę dla siebie mianował, ileże wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

Lisko, dnia 30. maja 1873.

(1759 3—3) **Edykt.**

Nr. 5811. C. k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, iż na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. września 1856 l. 164 Dz. p. sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. 310 Dz. VIII (10 lit. A. B. Gm. XI) w Krakowie na Kaźmierzu położonej a to z przyczyn publicznych jako zwaleniu grożącej pod następującemi warunkami dozwoloną została.

1. Licytacya realności Nr. 310 Dz. VIII (10 lit. A. B. Gm. XI) w Krakowie położonej odbędzie się w trzech terminach t. j. dnia 18. lipca 1873, 22. sierpnia 1873 i 19. września 1873 każdą razą o 10 godzinie przed południem.

2. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w ilości 666 zł. 57 ct. w. a. Realność ta w powyższych terminach tylko za cenę szacunkową lub za wyższą od tej ceny sprzedaną będzie.

3. Chęć kupna mający obowiązany jest, przed rozpoczęciem licytacyi złożyć dziesiątą część ceny szacunkowej t. j. 60 zł. wa. jako wadyum na ręce komisyi licytacyjnej w gotówce lub obligacyach państwa austr. albo indemnizacyjnych lub listach zastawnych galicyjskich z kuponami i talonami według kursu ostatnim numerem gazety urzędowej wykazać się mającego jednakże nie wyżej nominalnej wartości, które to wadyum najwięcej ofiarującego zatrzyma się i jeśli w gotówce złożone w cenę kupna się wliczy, wadya zaś innych licytujących po ukończeniu licytacyi zwrócone zostaną.

4. Nabywca obowiązany będzie w 30. dniach po doręczeniu mu rezolucyi sądowej akt licytacyi zatwierdzający całą cenę kupna, w której wadyum w gotówce złożone wliczone być może, do depozytu sądowego złożyć poczem mu złożone przez niego wadyum w obligacyach lub w listach zastawnych zwróconem i dekret własności kupionej realności wydanym będzie, tudzież nabywca nawet nie żądając tego, lecz na swój własny koszt w fizyczne posiadanie tej realności wprowadzonym i za właściciela tejże zaintabulowanym zostanie długi zaś hipoteczne wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

Koszta przeniesienia własności tudzież opłatę rządową od intabulacyi prawa własności sam nabywca zaspokoić winien.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hipoteczny realności sprzedać się mającej mogą być w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzane.

O czem zawiadomienie otrzymają Ezryel Zeitner i Abraham Schaja Kinstler do rąk p. adw. Dra Kaufmana - Aron Wohlmann, c. k. Prokuratorya skarbowa w Krakowie i wszyscy wierzyciele, którzy do hipoteki po dniu 2. kwietnia 1871 ze swemi prawami weszli lub którymby niniejsza rezolucya z jakich bądź przyczyn przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła na ręce kuratora który się niniejszym w osobie p. adw. Dr. Stycznia z substytucyą p. adw. Dr. Wyrobka ustanawia i przez edykta.

Kraków 22. kwietnia 1873.

(1788 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 23755. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościńce rządowe w Tarnopolskim okręgu budowniczym na rok 1874, 1875 i 1876 odbędzie się w dniu 15. lipca br. w c. k. starostwie w Tarnopolu licytacya przez składanie pisemnych ofert

Dostawa potrzebnego szutru na rok 1874 wynosi 2080 pryzm. w sumie fiskalnej 10272 zł. 70 ct. wa.

Bliższe warunki licytacyi, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w nadmienionem Starostwie, gdzie także oferty na cały 3 letni okres czasu, lub tylko na rok 1874, zaopatrzone w 5% wadyum, z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym terminie do 12. godziny w południe dodane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 17. czerwca 1873.

(1794 2—3) **Konkurs.**

Nr. 5069. na trzy posady kancelistów sadów powiatowych w Brodach, Turce i Czortkowie w jedenastej klasie rangi ze systemizowaną początkową płacą 600 zł. i dodatkiem aktywalnym, 150 względnie 120 zł. wa.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania do odnośnych Prezydjów sądów obwodowych w Złoczowie, Samborze lub Tarnopolu do 1. sierpnia 1873 r. dodając czyli w razie przeniesienia na te posady kancelistów już czynnych posadę taką samą przy innym sądzie powiatowym przyjąć by chcieli.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

(1795 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 27533. Z końcem czerwca 1873 zostanie c. k. urząd górniczy w Jaworznie zwiniętym, załatwienie zaś czynności zaległych tego urzędu, w skutek rozporządzenia wys. c. k. ministerstwa skarbu z dnia 8 czerwca 1873 do l. 7219. rozpocznie 1. lipca 1873 c. k. urząd podatkowy w Chrzanowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

(1704 3—3) **Edykt**

Nro. 735. C. k. sąd m. d. powiatowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, iz celem ściągnienia przymusowego kwoty 46 złr 98$\frac{1}{2}$ cent. z przynależytościami od Dominika Taratuty przez Franciszka Taratuty wygranej odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności pod Nr. top. 46 subr. 69 w Kurnikach Iwanczańskich położonej, Dominika Taratuty własnej, przedmiotu ksiąg gruntowych nie stanowiącej, w protokóle z d. 18. czerwca 1872. l. 806 opisanej na 572 złr. ocenionej, na dniu 14. lipca, 14. sierpnia i 15. września 1873. o 10. godzinie rano pod warunkami, które w tutejszej registraturze przeglądnać można.

Tarnopol, dnia 29. maja 1873.

(1705 3—3) **Edykt.**

Nro. 1452. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski w Samborze, niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę dyrekcyi c k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w sporze egzekucyjnym przeciw Iwanowi Ilczyszynemu o zapłacenie sumy 200 złr. w. a odbędzie się w sądzie tutejszym w celu za spokojenia sumy 200 złr. dwieście złr. w. a. z odsetkami po 12% od dnia 3. października 1870 roku aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież z dalszemi odsetkami po 3% od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 8 złr. 48 ct. w. a dawniej, a poniżej w kwocie 6 złr. 97 ct. w. a przyznanych, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod liczbą kons. 22 subrep. 23. w Wykotach położonej, dłużnika Iwana Ilczyszyna własnej, z wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole zastawniczego opisania, z dnia 31. grudnia 1869 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami.

Warunki tej przymusowej sprzedaży, która się w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie w dniu 12. sierpnia, w dniu 17. września i w dniu 21. października 1873., każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie, są następujące:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sumę 800 złr. w jakiej wartość szacunkową rzeczonej realności przez dyrekcyę c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przyjętą została.

2. Każdy chęć kupienia mający, przed rozpoczęciem licytacyi złożyć winien do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10% ceny wywołania, to jest sumę 80 złr. w. a w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to wedle kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej ogłoszonego.

3. Wspomniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim terminie zaś także poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 350 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

4. Nabywca obowiązany jest połowę ceny kupna, w którą zakład wliczony zostanie, złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego, poczem mu dekret własności wydany, ciężary gruntowe na cenę kupna przeniesione, i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tej nabytej realności wprowadzony będzie.

5. Od dnia objęcia fizycznego posiadania, obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszów uiścić.

6. O przestrzeni gruntów i stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedaną zostanie ryczałtowo tak jak ją dłużnik Iwan Ilczyszyn posiada i posiadać ma prawo

7. Gdyby nabywca którymkolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, w takim razie rozpisaną zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo ponowna licytacya z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie, gdyby przy licytacyi ofiarowana przez nabywcę cena ściągniętą być nie mogła, natedy tenże za ubytek swoim majątkiem jest odpowiedzialny.

8. Chęć kupienia mającym wolno jest akt zastawnego opisania i oszacowania realności sprzedać się mającej, tudzież niniejsze warunki w tusądowej registraturze, lub w dniu licytacyi u sędziego nią kierującego przejrzeć lub w odpisach podnieść.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Sambor, dnia 30. kwietnia 1873.

(1708 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 10964. Od 1. czerwca b. r. przełożone zostaną dzienne poczty posłańcze jedne między Kamionką a Żółkwią na przestrzeń między Kulikowem a Kamionką z odpowiednim porządkiem jazd:

z Kulikowa IV godz. 30 m. rano
w Żółtańcach VI godz. — m rano
z Żółtaniec VI godz. 10 m rano
w Kamionce VIII godz. 40 m. rano

Odchodzi z Kulikowa po przybyciu poczty osobowej z Sokala do Lwowa.

z Kamionki 4 godz. 30 m. popołudniu
w Żółtańcach 7 godz. — m wieczór
z Żółtaniec 7 godz. 10 m. wieczór
w Kulikowie 8 godz. 40 m. wieczór,

Łączy się w Kulikowie do poczt osobowych Lwów-Sokal i Sokal-Lwów.

Oddalenie między Kulikowem a Żółtańcami wynosi $1\frac{4}{8}$ mili, a między Żółtańcami a Kamionką $2\frac{4}{8}$ mili.

Równocześnie znosi się poczty posłańcze piesze między Kulikowem a Żółtańcami,

Utrzymanie jazd posłańczych na przestrzeni Kulików-Żółtańce tam i nazad oddaje się urzędowi pocztowemu w Kulikowie za jezdne w kwocie czterystu złotych reńskich, a na przestrzeni Żółtańce Kamionka tam i nazad urzędowi pocztowemu w Żółtańcach za jezdne rocznie w kwocie sześciuset złotych reńskich, równocześnie zaś znosi się jezdne w kwocie 150 złr. za poczty posłańcze piesze.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów dnia 6. czerwca 1873.

Kundmachung.

Z. 10964. Vom 1. Juli l. J. an werden die täglichen Botenfahrten Kamionka Żółkiew auf die Strecke Kulików-Kamionka mit entsprechender Coursordnung verlegt:

Von Kulików	IV Uhr	30 M.	Früh
in Żółtańca	VI „	— „	„
von „	VI „	10 „	„
in Kamionka	VIII „	40 „	„

Geht ab von Kulików nach der Ankunft der Personenpost aus Sokal und Lemberg.

Von Kamionka	4 Uhr	30 M.	Nachmitgs.
in Żółtańce	7 „	— „	Abends
von Żółtańce	7 „	10 „	„
in Kulików	8 „	40 „	„

Influirt in Kulików zu den Personenposten Lemberg-Sokal und Sokal-Lemberg.

Die Entfernung beträgt zwischen Kulików und Żółtańce $1\frac{4}{8}$ M, zwischen Żółtańce und Kamionka $2\frac{4}{8}$ Meilen.

Gleichzeitig werden die Fußbotenposten Kulików-Żółtańce eingestellt.

Die Unterhaltung der Botenfahrten wird auf der Strecke Kulików Żółtańce tour und retour dem Postamte in Kulików gegen den Botenlohn von Vierhundert Gulden, und auf der Strecke Żółtańce Kamionka tour und retour dem Postamte in Żółtańce gegen den Botenlohn von Sechshundert Gulden jährlich übertragen, gleichzeitig aber der Botenlohn von 150 fl. für die Fußbotenposten eingestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 6. Juni 1873.

(1710 3—3) **Obwieszczenie.**

Nro. 3629. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych krewnych ś. p. Salomei z Zeromskich Kłodnickiej i Leona Kłodnickiego, że przeciw tymże, równie przeciw innym z imi nia i nazwiska niewiadomym krewnym tychże Kłodnickich p. Aniela Kostheim 3. maja 1873 do L. 3629 pozew o zniesienie współwłasności dóbr Zarzyca wniosła, do załatwienia którego termin na dzień 27. sierpnia 1873 o godzinie 10. wniosła.

Gdy miejsce pobytu współ zapozwanych z imienia nieznanych krewnych Salomei i Leona Kłodnickich nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd w celu zastępowania tychże współzapozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Reinesa kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszem edyktem współzapozwanym aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne doknmenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. Sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów dnia 23. maja 1873.

(1714 3—3) **Edykt.**

Nro. 5594. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia Jana Kulczyckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie tegoż śmierci, tegoż z imienia nazwiska życia i miejsca pobytu nie znajomych spadkobierców że małoletni Felix i Zofia Suchodolscy przeciw nim na dniu 6. kwietna 1873. l. 5594 skargę o wykreślenie z części dóbr Tomaszowce i Dąbrowa prawa sześcioletniej dzierzawy, dóbr Perekos tudzież prawa hipoteki względem czynszu dzierzawnego w kwocie 1200 zł. m k. jak dom 48 p. 314 n. 33. on. i dom 48 pag. 376 n. 16 on. zabezpieczonych wnieśli, że na takową do ustnej rozprawy termin na dzień 18. lipca 1873 o 10. godzinie rano wyznaczył i skargę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi Dr. Kohnowi z substytucyą adwokata Dr. Budzynowskiego doręczył.

Z c. k. Sądu obwodowego

Sambor 8. kwietnia 1873.

(1649 3—3) **Edykt.**

Nro. 3223. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie celem wydobycia przez Maryę Heumann przeciw Marcinowi Rymarowiczowi prawomocnym nakazem zapłaty z 9. czerwca 1870. l. 2921 wywalczonej sumy wekslowej 718 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od 26 maja 1870. i kosztami w kwotach 9 złr. 18 ct., 9 złr. 2 ct, 40 złr. 43 ct. i obecnie w kwocie 1 złr. 36 ct. przyznającemi się rozpisuje niniejszem, po bezskutecznie spełzłych trzech terminach licytacyjnych, przymusową publiczną sprzedaż realności pod Nr. 408 w Rzeszowie położonej do Marcina Rymarowicza należącej w ostatnim terminie na dniu 16. lipca 1873. o godzinie 11. rano w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami odbyć się mającą:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową realności pod Nr. 408 t. j. 1983 złr. 83$\frac{1}{2}$ ct. z tem, że realność w razie niezaofiarowania przez nikogo ceny szacunkowej także i poniżej takowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako zakład 10. część ceny wywołania w okrągłej kwocie 198 złr. 38 ct. w. a. w gotówce albo w obligacyach państwa albo w listach zastawnych gal. towarzystwa kredytowego według kursu tychże w dniu od być się mającej licytacyi, o ile takowe wartości nominalnej nie przenosi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład najwięcej ofiarującego będzie zatrzymanym, a spół licytującym zaś po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie

2. Nabywca obowiązanym będzie w przeciągu dni 30. po prawomocności uchwały, akt licytacyjny do sądu przyjmującej, $\frac{1}{3}$ część ceny kupna wliczając w takową zakład w gotówce złożony, do sądowego depozytu złożyć, resztujące zaś $1\frac{2}{3}$ części ceny kupna wraz z odsetkami 6% od dnia fizycznego oddania sprzedanych części realności liczyć się mającemi w dniach 30 po prawomocności uchwały porządek zaspokojenia wierzycieli ustanawiącej do depozytu sądowego złożyć.

3. Po złożeniu 3. części ceny kupna, zostanie nabywca w posiadanie fizyczne nabytej realności w Rzeszowie pod Nr. 408 położonej wprowadzonym i od dnia tego obowiązanym będzie wszystkie z posiadaniem połączone ciężary, podatki i inne daniny ponosić.

4. Należytość od przeniesienia własności, zapłaci kupujący bez potrącenia z ceny kupna i po wypełnieniu warunków licytacyjnych na własny koszt za właściciela nabytej realności zaintabulowanym zostanie wszystkie zaś ciężary, do tej realności odnoszące się wyextabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

5. Gdyby nabywca warunków powyższych nie wypełnił w tym wypadku na żądanie egzekuta lub któregokolwiek z wierzycieli hipotecznych rozpisaną zostanie ponowna sprzedaż tej realności w Rzeszowie pod Nr. 408. położonej, która w jednym tylko terminie przeprowadzoną i ta realność za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie, a kupiciel warunków niedotrzymujący utraci zakład złożony a ewentualnie i złożoną już część ceny kupna, za wszelką szkodę całym majątkiem swym będzie odpowiedzialnym

6. Wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy w tutejszej sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się c k. prokuratoryę skarbową i Małgorzatę i Magdalenę Urban, c. k. urząd podatkowy tudzież wierzycieli, którzyby po rozpisaniu licytacyi prawo hipoteki na tej realności uzyskali, lub którymby uchwała o rozpisaniu licytacyi nie dosyć wcześnie doręczoną została, przez ustanowionego kuratora p. adwok. Dra Zbyszewskiego z substytucyą pana adwok. Dra. Rybickiego.

Rzeszów, dnia 15. maja 1873.

(1729 3—3) **Edykt.**

L. 5203. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Schulema Kirschen, że na prośbę Perli Schmier de praes. 13. czerwca 1873 do l. 5203 tusądową uchwałą z dnia 14. czerwca 1873 do l. 5203 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. a. w. zpn. wydany został, gdy rzeczony pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. Dra Mijakowskiego, z dodaniem mu zastępcy p. adw. Dra Heynego.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustawionego kuratora zgłosił, i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe swe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 14 czerwca 1873.

(1730 3—3) **Edykt.**

Nro 5204. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Schulemę Kirschen, że na prośbą Perli Schmier de praes. 13 czerwca 1873 do l. 5204 tusądową uchwałą z dnia 14. czerwca 1873 do l. 5204 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. a w. zpn. wydany został, gdy rzeczony pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej, wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. Dra Mijakowskiego z dodaniem mu na zastępcę p. adw. Dra Heynego.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił, i jemu swe kroki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe swe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać.

Z Rady c. k. sądu obwodonego.

Złoczów, dnia 14. czerwca 1873.

(1733 3—3) **Edykt.**

Nro. 6647. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia należytości Scheindli Liebling w kwocie 161 złr w. a. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 4 złr. 52 kr, 36 kr. 7 złr. 38 kr. 3 złr. 57 kr. 3 złr. 36 kr. 7 złr. 42 kr. i 10 złr. 56 kr. zarządza wykonanie dozwolonej przez c. k. Sąd krajowy cywilny w Krakowie egzekucyjnej publicznej sprzedarzy gospodarstwa włościańskiego w Pleszowie pod l. 8. 37. położonego, Józefa Gajocha własnego, które wedle protokołu z d. 6. marca 1871. egzekucyjnie przez opisanie zajęto, a wedle protokołu z d. 1. lutego 1872. egzekucyjnie oszacowane zostało w trzech terminach licytacyjnych w dniu 25. sierpnia, 25. września i 23. października 1873. o godzinie 10. rano, a to pod warunkami następującemi:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tego gospodarstwa w kwocie 3546 złr.

2. Chęć licytowania mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 354 złr. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych prawnie na wadyum służyć mogących według ich kursu.

3. Realność ta wraz z gruntem sprzedaje się ryczałtem i to w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za tę cenę, w trzecim terminie zaś niżej tej ceny sprzedanemi będą.

4. Akt opisania i oszacowania tej realności wraz z gruntem, oraz resztę warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Kraków dnia 22. maja 1873.

(1734 3—3) **E d y k t.**

Nro. 6651. C. k. Sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie czyni wiadomo, że na zasadzie zapisu na sąd polubowny i prawomocnego wyroku sądu polubownego z d 17. stycznia 1872., celem zaspokojenia przyznanej Salomonowi Wortsmanowi kwoty 500. zlr. w. a. wraz z przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 zlr. 82 kr. i 2 zlr. 57 kr. w. a. kosztami komisyi 7 zlr. 9 kr. i 7 zlr. 83 $1/2$ kr. dalej procentów 4% miesięcznie od kwoty 500 zlr. w. a. od dnia 17. października 1872. wraz z kosztami w kwocie 4 zlr. 7 kr. wreście kosztami obecnie przyznanemi w kwocie 4 zlr. 76. dozwala się w drodze dalszej egzekucyi przymusowej publicznej sprzedarzy gospodarstwa włościańskiego pod l. 99. w Mogile położonego, Szymona Bieżanowskiego własnego, które wedle protokołu z d. 11. kwietnia 1872. egzekucyjnie przez opisanie zajęte a wedle protokołu z d. 11. stycznia egzekucyjnie oszacowane została — pod następującemi warunkami:

1. Do licytacyi tej wyznacza się trzy termina a mianowicie w dniach 11. sierpnia, 11. września i 10. października 1873. o godzinie 10. rano, na których pierwszym i drugim realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na trzecim także niżej tej ceny sprzedaną będzie

2. Cenę wywołania stanowi, cena szacunkewa 3455. zlr. 35. kr. w. a. — Chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytowania wadyum w kwocie 346 zlr. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych prawnie na wadyum służyć mogących według ich kursu, lecz nie wyżej wartości nominalnej.

3. Akt zajęcia i oszacowania oraz resztę waruków licytacyjnych wolno w registraturze tutejszego Sądu miejsko delegowanego przejrzeć, zaś o podatkach przekonać się w c. k. urzędzie podatkowym.

Kraków dnia 26. Maja 1873.

(1735 3—3) **Edykt.**

Nro 1127. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie czyni niniejszem wiadomo, że celem zaspokojenia resztującego długu 140 zł. 64 ct. w. a. z wypożyczonych 150 zł. z odsetkami po 12% od 8. lutego 1871 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 5 zł. 27 ct w. a. i kosztów niniejszego pddania w kwocie 4 zł. 32 ct. w. a. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie — odbędzie się w tymże c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 131 w Baszni górnej położonej Hryńka Kapłysza własnej na 300 zł. w. a. oszacowanej w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach a to 21. lipca 1873. 20 sierpnia 1873 i 20. września 1873 każdą razą o godzinie 10. rano pod warunkami, które w tutejszym sądzie w godzinach urzędowych przejrzane być mogą

Od c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 6. czerwca 1873.

(1736 3—3) **E d y k t.**

Nro. 1588. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że jednocześnie dozwolono na rzecz Herscha Rissa przymusową sprzedaż realności żadnego korpusu tabularnego nie stanowiącej, pod Nr. k. 95 sect. I. w Lubaczowie położonej Onyszka Łozińskiego własnej przez publiczną licytacyę w c. k. sądzie tutejszym odbyć się mającą na dniu 17. lipca, 18. sierpnia i 18. września 1873 każdą razą o 10. godzinie przed południem z tym dodatkiem, że w dwóch pierwszych terminach wzmiankowana realność tylko powyżej, zaś na trzecim i poniżej szacunkowej ceny sprzedaną zostanie. Każdy chęć kupienia mający może warunki licytacyi w tutejszej registraturze sądowej przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, 14. czerwca 1873

(1741 3—3) **E d y k t.**

Nro. 4448. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa niniejszem wierzycieli ś. p. Karola Müller de Nekarsfeld c. k. pułkownika na pensyi i współwłaściciela dóbr Igiozy na dniu 26. grudnia 1871 r. zmarłego, ażeby w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, swe pretensye do massy spadkowej zgłosili i udowodnili, inaczej gdyby po upływie tego terminu massa spadkowa przez zgłoszonych wierzycieli wyczerpaną została, do tejże massy pretensyi rościć sobie nie będą mogły, chyba że im przysłuża prawo zastawu.

Przemyśl dnia 21. maja 1873.

(1742 3—3) **E d y k t.**

Nro 15092. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. A Zuckra że przeciw niemu p. Dawid Cypres pod dniem 16. czerwca 1873 l. 15092 pto sumy wekslowej 150 zł. w. a. zpn. wniósł pozew w załatwieniu którego pod d. 17. czerwca 1873 wydano nakaz płatniczy.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. A. Zuckra nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego p. A. Zukkra na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego tutejszego adw. Dra Kaufmanna w zastępstwie p adw. Dra Blatteisa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanego aby z wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przepisaćby musiał.

Kraków, dnia 17. czerwca 1873.

(1745 3—3) **Obwieszczenie**

Nro 929. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie podaje niniejszem do wiadomości, że na dniu 20. sierpnia 1873 r. o godzinie 10. przed południem odbędzie się w budynku sądowym publiczna sprzedaż realności Piotra Słupski własnej pod l. k 580 w Kulikowie położonej na zaspokojenie wierzytelności Borucha Hermelina prawonabywcy Feigi Hermelinowej w ilości 146 zł. w. a. z procentami po 6% od 13. maja 1867 r. kosztami sporu w ilości 4 zł. 37 ct., egzekucyjnemi 4 zł. 7 ct., 2 zł. 87 ct., 86 ct., 4 zł. 96 ct. i teraz w kwocie 1 zł. 37 ct. w. a. przyznanemi, a to pod warunkami edyktami z 15. lutego 1872 l. 78 pierwotnie już ogłoszonymi w nr. 50. 51. i 52. Gazety Lwowskiej z r. 1872 umieszczonemi — z tym dodatkiem, że na powyższym terminie realność ta także poniżej ceny szacunkowej pr. 260 zł. w. a. sprzedaną zostanie. Zresztą mogą być warunki te w tusądowej registraturze przejrzane.

Kulików, dnia 31. maja 1873.

(1746 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 3981. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście do ogólnej wiadomości podaje iż celem wydobycia sumy 60 zł. wa. przez Salamona Zeicher jako cessyonaryusza Abrahama Lamma suma z procentami po 32% od $31/1$ 1871 bieżącymi, tudzież przyznanych kosztów sądowych egxekucyjnych w ilości 3 zł. 12 ct. 3 zł. 36 ct. 3 zł. 67 ct. 1 zł. 67 ct. 2 zł. 77 ct. wa. egzekucyjna sprzedarz chałupy i pięć parcell do gruntu pod Nk. 19 sub 65 w Jerszowie należących pozwanych Iwana i Katarzyny Maler własnych ciała tabularnego nie stanowiącyh na 130 zł. wa. oszacowanych na terminach 4. lipca 1873 17. lipca 1873 i 6. sierpnia 1873 za każdą razą o godzinie 11 przed południem w kancelaryi c. k. sądu powiatowego przedsięwziętą zostaje i realność ta na I i II terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową na III terminie zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych może być w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 28. stycznia 1873

(1754 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2256. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Maryanny Płonczyny przeciw spadkobiercom Tadeusza Niepsuja, mianowicie Janowi i Wojciechowi Niepsujom w zastępstwie ich matki i opiekunki Katarzyny 1o Niepsuj, 2o Muryaszowej, tudzież tejże imieniem własnym o 714 zlr. 25 ct. i 3 zlr. 15 ct. z przn. celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności tejże w powyższych kwotach przyznanych, w drodze dalszego wykonania tutejszo-sądowego wyroku z dnia 19. kwietnia 1871 l. 532 przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego w Słocinie pod Nr. k. 47, rep. 55 położonego ciała tabularnego nie stanowiącego a do wspomnionych spadkobierców należącego w trzech terminach, to jest dnia 13. lipca 1873, 13. sierpnia 1873 i 28. sierpnia 1873, każdą razą o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Wyż pomienione gospodarstwo sprzedane będzie ryczałtowo, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, a na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź kwotę.

2. Za cenę wywołania stanowi się szacunek tego gospodarstwa gruntowego w kwocie 2527 zlr. 50 ct. a. w. według aktu szacunkowego z dnia 29. grudnia 1872 l. 5325 postanowieniem tutejszego sądu z dnia 28. grudnia l. 5325 do wiadomości przyjętego.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komissyi licytacyjnej dziesiątą część sumy szacunkowej w okrągłej ilości 260 zlr. a w. jako wadium w gotówce banknotami lub papierami wartościowemi kwalifikującemi się wedle ustawy do lokowania w nich pieniędzy pupilarnych, a to wedle kursu ostatniego wykazanego w urzędowej Gazecie Lwowskiej. Te papiery wartościowe jednak w żadnym razie wyżej swej wartości nominalnej policzone być nie mogą. Maryanna Płonczyna i Zofja Rejusowa wolne będą od złożenia wadium, jeżeli złożą na ręce komissyi licytacyjnej dokument zeznający, że pierwsza ze swej wierzytelności, dla której ta licytacya rozpisaną zostaje, druga zaś ze swej wierzytelności jaka jej ts. prawomocnym wyrokiem z dnia 10. sierpnia 1872 l. 3252 od wyż pomienionych dłużników przysądzoną została kwotę 260 zlr. a. w. jako wadium przeznaczają.

4. Wadium nowonabywcy zatrzymane i do depozytu sądowego złożone zostanie innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

5. Nowonabywca obowiązany jest w 30tu dniach po prawomocności postanowienia sądowego, którym akt licytacyjny zatwierdzony zostanie, złożyć do depozytu tutejszego sądu całą cenę kupna, za wliczeniem w nią wadium o ile takowe w gotówce złożone zostało.

Po złożeniu całej ceny kupna wadium nie w gotówce lecz papierami wartościowemi złożone nowonabywcy zwrócone zostanie. Gdyby zaś Maryanna Płonczyna lub Zofja Rejusowa jako najwięcej ofiarująca nabyła, wolno będzie pierwszej wierzytelność swoją, dla której licytacyę tę rozpisano o ile takowa obciążoną nie jest, zaś drugiej wierzytelność swoją wyrokiem prawomocnym z dnia 10. sierpnia 1872 l. 3252 o ile takowe obciążoną lub zaspokojoną zupełnie nie jest, w cenę kupna wliczyć i z odpowiednią częścią tejże zkompenzować.

6. Nabywca ponosić ma od dnia oddania mu rzeczonego gospodarstwa w fizyczne posiadanie wszelkie podatki na nim ciążące i inne należytości skarbowe, krajowe gminne i powiatowe w ogóle wszelkie ciężary gruntowe bez potrącenia z ceny kupna.

7. Po złożeniu całej ceny kupna do tutejszego c. k. sądu powiatowego zostanie nowonabywca na własny koszt w fizyczne posiadanie i użytek rzeczonego gospodarstwa wprowadzony i wydany mu będzie na jego wnieść się mającą prośbę dekret własności tejże.

8. Należytość skarbową od przeniesienia własności, nowonabywca sam uiścić winien, bez wszelkiegu regresu do ceny kupna.

9. Gdyby nowonabywca jakiegokolwiek z obecnych warunków nie wypełnił, będzie na prośbę któregokolwiek z wierzycieli na gospodarstwie tem ubezpieczonych lub dłużników na koszt i niebezpieczeństwo wiarołomnego nowonabywcy, że licytacya tego gospodarstwa w jednym terminie rozpisaną i na takowym gospodarstwo w mowie będące za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane.

10. Akt opisania i akt ocenienia w mowie będącego gospodarstwa może każdy co mu na tem zależy w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać, zaś w dzień licytacyi takowy do przejrzenia od komissyi licytacyjnej zarządać.

Tyczyn, dnia 29. maja 1873.

(1761 3—3 **Ogłoszenie.**

Nr. 5928. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 10. kwietnia 1872 l. 1023 na zaspokojenie należącej się c. k. uprzyw. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie sumy 238 zł. 39 ct. wa zpn. publiczna licytacya realności włościańskiej pod L. k. 14 i 15 w Wierchném ciała tabularnego nie stanowiącej z których pierwsza Nr, 14 na 500 zł. wa. oszacowana należy do Kościa Medwida zaś druga Nr 15. oszacowana na 450 zł. wa. do Jurka i Paraski Sirotiaków dozwoloną została i że takową w c. k. sądzie tutejszym w trzech terminach na dniu 18. lipca 20. sierpnia i 18. września 1873 każdą razą o godzinie 10 rano się od będzie; na pierwszym i drugim terminie realności te tylko wyżej ceny szacunkowej lub najmniej za takową zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedanemi będą. Cena wywołania realności Nr. 14 jest suma 500 zł. wa. realności Nr. 15 suma 450 zł. wa; wadyum złożyć się mające co do realności Nr. 14 wynosi 50 zł. wa. co do realności Nr. 15 45 zł. wa. najprzód będzie licytowaną realność Nr. 15 należąca do Jurka i Paraski Sirotiaków.

Bliższe wrunki licytacyi można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice dnia 16. maja 1873.

(1685 3—3) **Edykt.**

Nro. 1080. C. k. sąd powiatowy w Myślenicach niniejszem ogłasza, że na dniu 22. lutego 1872. zmarł w Trzebuni Tomasz Hodurek bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Powołani do tego spadku są na mocy ustawy dzieci zmarłego; Józef, Katarzyna, Regina, Jadwiga, Jakób i Anna. Ponieważ jednak sądowi miejsce pobytu Józefa Hodurka wiadome nie jest, przeto wzywa się tegoż, by się w przeciągu roku licząc od dnia poniżej podanego do tego sądu zgłosił, i deklaracyę do spadku wniósł. w przeciwnym bowiem razie spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla nieobecnego w osobie Jędrzeja Raka ustanowionym, przeprowadzony będzie.

Myślenice, dnia 17. maja 1873.

(1662 3-3) **E d y k t.**

Nro. 9760. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Franciszka Ciszewskiego i Juliana Ciszewskiego, z miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw takowym, pp. Jerzy i Agnieszka małż Paryskowie wnieśli pod dniem 17. kwietnia 1873. do l. 9760. pozew o zamurowanie sześciu okien w domu pozwanych nr. 374. dz. I. w Krakowie z prośbą o hipoteczne zanotowanie pozwu, w załatwieniu którego wyznaczono termin audyencyonalny do rozprawy ustnej na dzień 16. lipca 1873. o godzinie 10. z rana, oraz zanotowanie hipoteczne o wytoczenie tego pozwu, w stanie czynnym powyższej realności zarządzono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych panów Franciszka Ciszewskiego i Juliana Ciszewskiego sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże, adwokata Dr. Zyblikiewicza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby z wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków dnia 4. maja 1873.

(1668 3—3) **E d y k t.**

Nro. 6083. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niniejszem p. Szyję Morer, że Markus Unger podał przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu zapłaty na resztującą sumę wekslową, 258 zlr. w. a., z p. n., której uchwałą z dnia 6. czerwca 1873. l. 6083. zadość uczyniono.

Ponieważ miejsce pobytu Schyi Morera nie znane, przeto sąd ustanowił dla niego kuratora w osobie adw. Dr. p. Waygarta z substytucyą adw. Dr. p. Dworskiego, temuż nakaz zapłaty doręcza, a nieobecnego wzywa, ażeby z ustanowionym kuratorem co do obrony swej w czas się porozumiał, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki opieszałości sam sobie przypisze.

Przemyśl dnia 6. czerwca 1873.

(1770 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5451. Na pokrycie zaległości podatków i bezpośrednich należytości ciążących na dobrach Stubnie w powiecie przemyskim położonych, wydzierzawia c. k. Starostwo w Przemyślu folwark zwany „Średnia scheda“ do dóbr Stubna należący, wraz z gruntami ornemi, łąkami i pastwiskami do tegoż folwarku należącemi, jakoteż budynkami i zasiewami na rok jeden to jest od 15. lipca 1873 do 15. lipca 1874 przez publiczną licytacyę.

Termin licytacyi wyznacza się na dzień 4. lipca 1873 o 10. godzinie przedpołudniem w urzędzie c. k. Starostwa w Przemyślu.

Cena wywołania wynosi 9300 zł. a. w. jako roczny czynsz dzierżawy, wadium zaś 10% od powyższej ceny.

Gdyby powyższy czynsz dzierżawy osiągnięty być nie mógł, natenczas wydzierżawienie nastąp i niżej ceny pod warunkami w protokole licytacyjnym zawartemi,

Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć przed i podczas powyższego terminu podczas godzin urzędowych w c. k. Starostwie.

Przemyśl dnia 14. czerwca 1873.

(1660 3—3) **Edykt.**

Nro. 32115. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia p. Antoninę Rogalskę i p. Antoninę Strasser, że przeciw tymże i p. Brunonowi Rogalskiemu jako akceptantom wekslu wydanego z daty Lwów dnia 15. listopada 1871. został na prośbę właściciela wekslu Mojżesza Lauterstein tutejszo sądową uchwałą z dnia 28. maja 1873. l. 32115 nakaz zapłaty sumy wekslowej 920 zlr. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 16. lutego 1872. i kosztami sądowemi 10 zlr. 93. kr. w. a. wydany.

Gdy miejsce pobytu Antoniny Rogalskiej i Antoniny Strasser jest niewiadomem, mianuje się dla tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata Dra. Roińskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Męcińskiego.

Lwów dnia 28. maja 1873.

(1721 2—3) **Kundmachung.**

Z.1898. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die mit kreisgerichtlichen Bescheid dto Teschen 4. März 1873 Nr. 2545 bewilligte executive Veräußerung der dem Hr. Anton Frenzel gehörigen Realität Nr. 331 in Biala wegen an Hr. Julius Gabriel schuldigen 800 fl. s. NG. hiergerichts am 18. Juli und am 18. August 1873 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Feilbiethungsbedingnißen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 7805 fl. 50 kr. angenommen, unter welchem diese Realität an diesen Terminen nicht verkauft werden wird.

2. Jeder Kauflustige hat als Vadium 10% des Schätzungswerthes somit 781 fl. entweder im baarem Gelde oder in Staatspapieren nach dem Course des der Licitations vorhergehenden Tages zu Händen der Licitationskommission zu erlegen, das Vadium des Erstehers wird, wenn es in baarem Gelde besteht, auch Abschlag des Kaufschillings, sonst aber, nur zur Sicherstellung der Erfüllung der Bedingnisse zurückbehalten den übrigen Mitlizitirenden aber sogleich rückgestellt werden.

3. Der Ersteher hat den dritten Teil des Kaufschillings mit Einrechnung des baar erlegten oder in baares Geld umzutauschenden Vadiums binnen 14 Tagen nach an ihn erfolgten Zustellung des die Licitation genehmigenden Bescheides zu Gericht zu erlegen, nach welchem Erlage ihm der Besitz der erstandenen Realitäte über sein Anlangen eingeräumt werden wird. Vom Tage dieser Besitzeinräumung hat der Ersteher alle Nutzungen zu beziehen, dagegen auch alle Lasten zu tragen.

4. Die übrigen Feilbiethungsbedingnisse, so wie der Schätzungsakt und Tabularextract können hiergerichts, dagegen der Ausweis der Grundentlastungsschuldigkeiten und Steuern beim ho. Steueramte eingesehen werden.

Hiezu werden Kauflustige eingeladen.

Biała, den 30. April 1873.

(1732 2—3) **Edikt.**

Zl. 13374. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Hr. Josef Grauer unbekannten Aufenthaltsortes mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn als Akzeptanten und Hr. Moriz Grauer als Aussteller, Hr. Jakob Gross, Fabrikant in Biala wegen Solidarzahlung einer Wechselforderung von 700 fl. ö. W. s. NGB., die Wechselklage de pr. 28. Mai 1873 Z. 13374 angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Zahlungsauftrag mit hg Beschluß vom 5. Juni 1872 Z. 13374 erlaßen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Josef Grauer unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deßen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Adv. Dr. Styczeń mit Substituirung des Adv. Dr. Korczyński als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau am 5. Juni 1873.

(1758 2—3) **Edykt.**

Nro 12267. C. k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, iż p. S. Kellermanowi zaginął weksel ddto Biała 1. kwietnia 1873 na 752 zł. 32 kr. w. a. opiewający, w połowie sierpnia 1873 płatny, podpisem wystawcy w chwili zagubienia nieopatrzony przez S. Kellermanna akceptowany, i poleca wszystkim, którzyby weksel ten posiadali, aby w ciągu dni czterdziestu pięciu (45) licząc od dnia płatności weksiu, takowy c. k. sądowi krajowemu w Krakowie przedłożyli, albowiem po bezkutecznym upływie czasu tego, weksel powyższy za umorzony uznanym zostanie.

Kraków 3. czerwca 1873.

(1760 2—3) **Edykt.**

Nro 7675. C. k. sąd powiatowy deleg. miejski cyw. w Krakowie czyni wiadomo, że w dniu 18. listopada 1858, zmarła w szpitalu św. Łazarza w Krakowie Agata Mirowska służąca z Podgórza mająca pochodzić, lat 42, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli

Ponieważ niewiadomo, komu prawo do pozostałego po tejże spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, roszczących sobie jakiekolwiek do tegoż pretensye, ażeby w przeciągu roku od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się do tutejszego sądu i po wywiedzeniu się z służącego im prawa, przyjęcie spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, pertraktacya spadku, którego kuratorem ustanowiono adw dr. Stycznia, z tymi, którzy się do spadku zgłoszą i z praw swoich przed sądem się wywiodą, przeprowadzoną i tymże spadek przyznanym zostanie — część zaś nieprzyjęta spadku, lub w razie nie zgłoszenia spadkobierców, cały spadek jako bezdziedziczny skarbowi państwa wydanym zostanie.

Kraków, dnia 29. maja 1873.

(1763 2—3) **Edykt.**

Nro 2992. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu na prośbę Anny z Klockow Gewontowej de praes. 22. lutego rb. l. 1240 o ogłoszenie Michała Muchy urodzonego w Wittowie dnia 29. lipca 1789 wziętego do wojska dnia 22. września 1873 od którego to czasu ani o jego miejscu pobytu ani o życiu żadnej wiadomości nie ma, — za zmarłego celem przeprowadzenia pertraktacyi spadku po tymże pozostałego, wzywa go c k sąd powiatowy w Nowym Targu aby się w przeciągu roku w sądzie stawił lub w inny jaki sposób sąd o swym miejscu pobytu i życiu uwiadomił, gdyżby w razie przeciwnym do ogłoszenia go jako zmarłego przystąpiono — postanawiając mu równocześnie kuratora w osobie tutejszego c. k. notaryusza p. Karola Hosza.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowytarg, dnia 10. czerwca 1873.

(1773 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 30372 W skutek rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa odbędzie się w czasie tegorocznych feryi szkolnych kurs nauki rolnictwa dla nauczycieli ludowych w zakładzie wyższej szkoły rolniczej w Dublanach.

Kurs ten obejmujący wykłady rolnictwa, o systemach gospodarskich i płodozmianach, o pognojach, uprawie roli, łąk, pastwisk, o uprawie roślin, o narzędziach rolniczych, dalej o chowie zwierząt domowych, wykłady nauki ogrodnictwa, sadownictwa, pszczelnictwa, a nadto wykłady z chemii i fizyki w zastosowaniu do nauki rolnictwa, rozpocznie się z dniem 20. lipca br. i trwać będzie do 20. sierpnia tegoż roku.

Nauczyciele ludowi, którzy zostaną przyjęci na słuchaczów tego kursu jako stypendyści otrzymają bezpłatne pomieszkanie w Dublanach, każdy 40. zł. w. a. na wyżywienie się przez czas trwania kursu i zwrócone mu będą koszta jazdy do Dublan i nazad według taryfy dla wagonów trzeciej klasy; a gdzie nie można użyć kolei żelaznej według taryfy dla osobowych wozów pocztowych (deliżansów).

Wypłaty nastąpią za przybyciem przyjętego hospitanta do Dublan po wpisaniu go jako słuchacza kursu przez Dyrekcyą zakładu i będą uskutecznione w ciągu kursu ratami.

Na kurs ten przyjmowani będą jako stypendyści wyłącznie tylko nauczyciele szkół ludowych. Pierwszeństwo zaś mają nauczyciele tych szkół ludowych, przy których istnieje szkoła powtarzania połączona z nauką rolnictwa lub gdzie założenie takiej szkoły jest w toku albo jest uzasadnioną nadzieja, że zostanie w krotce założoną; potem nauczyciele, którzy czasu wolnego od obowiązku swego nauczycielskiego używają z dobrym skutkiem dla pielęgnowania jednej z gałęzi rolnictwa, nakoniec nauczyciele odszczególniający się gorliwością i nienagannem pod każdym względem prowadzeniem.

Nauczyciele szkół miejskich, realnych, seminaryów nauczycielskich itp. mogą otrzymać przyjęcie jako słuchacze tego kursu na własny koszt; o ile na to dozwoli ograniczona do 50. hospitantów liczba ogólna słuchaczów.

Nauczyciele ubiegający się o przyjęcie na ten kurs mają podania swoje najpóźniej do 1. lipca br. wnieść do przełożonej Rady szkolnej okręgowej. W podaniu należy wykazać czy kandydat brał udział jako słuchacz kursu nauki rolnictwa, który się odbywał w Dublanach podczes feryi szkolnych roku 1870 lub nie; oraz nadmienić czy i jakie specyalne nauki rolnictwa, gdzie i w jaki sposób zaczerpnął? czy i którą gałęź gospodarstwa wiejskiego uprawiał faktycznie?

Podania wniesione po pierwszym lipca nie będą uwzględnione.

Karty przyjęcia wręczone zostaną przyjętym kandydatom przez c. k. Starostwo powiatu, w którym dotycząca szkoła się znajduje.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1873.

(1780 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nro 5257. Na posadę nadzorcy więzień przy tarnopolskim c. k. sądzie obwodowym w jedynastej klasie rangi ze systemizowaną płacą i dodatkiem czynnej służby 150 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swe należycie adstruowane podania do 1. sieipnia 1873 r. do Prezydynm c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu; ci zaś którzy o taką samą posadę w Samborze wieśli już swe podania w dokumenta wykazujące ich uzdolnienie do tej posady zaopatrzone, powołać się mają tylko na swe poprzednio do Sambora wniesione podanie.

Lwów, dnia 20. czerwca 1873.

(1781 2—3) **Edykt.**

Nro. 1940. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku, podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości 147 zł. 52 kr. w. a. nakazem zapłaty z dnia 10. marca 1868 l. 617 Ozyaszowi Lilien przyznaneji wraz z procentami po 6% od 1. maja 1862 bieżącemi, oraz kosztami sądowemi w kwocie 4 zł. 93 ct. w. a i kosztami egzekucyjnemi 3 zł. 32 kr., 6 zł 17 kr., 22 zł. 96 kr. w. a. poprzednio i obecnie w kwocie 6 zł 2 kr. w. a. przyznanemi, odbędzie się w budynku sądowym dnia 15 lipca, 12. sierpnia i 16. września 1873 każdą razą o godzinie 10. rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod nk. 23 w Königsbergu, do dłużników Henryka i Doroty Müllerów należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, według protokołu z dnia 24 kwietnia 1868 l. 1220 zastawowo opisanej, a według protokołu z dnia 16 listopada 1871 l. 3961 egzekucyjnie na kwotę 1780 zł. w. a. oszacowanej — pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywoławczą wyznacza się cena szacunkowa w kwocie 1780 zł. w. a. i gospodarstwo rzeczone przy pierwszych dwóch terminach tylko za — lub wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim termi nie nawet poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę, najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie.

2. Chęć kupienia mający winni przed przystąpieniem do licytacyi złożyć do rąk komisyi zadatek wynoszący 10 procentów ceny licytacyjnej, a to w gotówce, lub papierach publicznych podług ostatniego kursu

Resztę warunków, jak również akt opisania i oszacowania, można w registraturze sądowej przejrzeć. — Oraz zawiadamia sie tych wierzycieli, którzyby w czasie prowadzonej egzekucyi prawo fantu na wspomnianej realności uzyskali, że im kuratora w osobie c. k. notaryusza Dra Strzelbickiego w Leżajsku postanowiono.

Leżajsk, dnia 30. kwietnia 1873.

(1786 **Concurs-Ausschreibung** 2—3)

für ein forstliches Studienstipendium.

Z 5682/577. Von Seite des k k Ackerbau Ministeriums kömmt ein Studienstipendium von Vierhundert (400) Gulden jährlich, für einen ordentlichen Härer an der k. k. Forst-Akademie in Mariabrunn, auf die Dauer der Studien an dieser Akademie zur Verleihung.

Bewerber um dieses Stipendium haben nebst dem Maturitäts-Zeugniß von einem Obergymnasium oder einer Oberrealschule, eventuell den sonstigen Verwendungs-Nachweisen, auch ein Mittellosigkeits- und Moralitäts-Zeugniß, und falls sie bereits Höier un der k. k. Forst Akademie sind, die an derselben erworbenen Studienzeugnisse ihrem Gesuche beizuschließen, welches an das k. k. Ackerbau-Ministerium zu stylisiren, und bei der Direction der k. k. Forst-Akademie bis längstens 1. September l. J. einzubringen ist.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerium.

Wien, am 8. Juni 1873.

(1787 **Concurs-Ausschreibung** 2—3)

für forstliche Reisestipendien.

Z. 5682/577. Von Seite des k. k. Ackerbau Ministeriums werden zwei forstliche Reisestipen- von je achthundert (800) Gulden, für absolvirte Hörer der k. k. Forst-Akademie Mariabrunn verliehen, um solchen die weitere theoretische und praktische Ausbildung durch den Besuch fremder Institute und Forstobjekte zu erleichtern.

Bewerber um ein solches Stipendium haben ihre mit dem klassenmässigen Stempel versehenen an das k. k Ackerbau-Ministerium zu stylisirenden Gesuche, mit dem Zeugniße über die vollständige Absolvirung sämmtlicher Fachschulen an der k k Forstakademie und dem Nachweise über die etwa nachgefolgte Praxis, welche bei sonst gleichen Verhältnissen einen Vorzug begründet, dann mit einem Moralitäts-Zeugnisse zu belegen und Ziel und Plan der Studienreise beizufügen

Die Einreichnng der Gesuche hat bis längstens 1. Oktober l. J. bei der Direktion der k. k. Forstakademie Mariabrunn zu erfolgen. Die Ausfolgung des zuerkannten Stipendiums wird von der schriftlichen Erklärung des Bewerbers, den speziellen ihm auf Grundlage der Vorschläge des Professoren-Collegiums vom Ministerium ertheilten Weisungen nachkommen zu wollen, abhängig gemacht.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerinm.

Wien, am 8. Juni 1873.

(1674 3—3) **Edykt.**

Nro. 5199. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Stefana Bylinę z miejsca pobytu niewiadomego, a względnie tegoż spadkobierców lub prawonabywców z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw nim p. Engelbert Jaeger pod dniem 14. maja 1873 do l. 5199 przed sądem tutejszym pozew o wykreślenie ze stanu biernego sum 14.281 złp. 22½ gr. i 23 852 złp 18 gr. na dobrach Jawornik ruski Netrebka zwanych zaintabulowanych prawa 6letniej dzierżawy tychże dóbr, tudzież kwot 12.000 złp. i 2000 złp. na rzecz Stefana Byliny ciążących wytoczył, na który to pozew do rozprawy termin sądowy na dzień 5. sierpnia 1873 na godzinę 10. rano wyznaczono, oraz dla wyż wyrażonych pozwanych kuratorem p. adw. Dr. Skórskiego z substytucyą p. adw. Dr. Skałkowskiego w Przemyślu ustanowiono. Wzywa się zatem pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście się stawili, lub ustanowionemu jak wyżej kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, albo innego zastępcę sobie obrali, inaczej wszystkie złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 21. maja 1873.

(1789 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1310. civ. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Samborskiego z dnia 4. lutego 1873 do l. 1227 wiadomo, że celem umorzenia wywalczonej przez Jośla Schwiegera sumy wekslowej 50 zł. wa. z odsetkami 6% od dnia 5. czerwca 1868 liczyć się mającemi, kosztami sądowemi w kwocie 3 zł. 54 ct. i kosztami egzekucyi 3 zł. 34 ct. 2 zł. 31 ct. 2 zł. 44 ct. 7 zł. 32 ct. i 3 zł. 34 ct. realność pod l. d 267 w Lipowicach położona ciała tabularnego niestanowiąca, Antoniego Wasylszyna własna, a sądownie na 90 zł. w. a. oszacowana, w sądzie tutejszym w terminach 16. lipca, 20. sierpnia i 17. września 1873 każdą razą o godzinie 10 przed południem, przez publiczną licytacyę, a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za, lub powyżej, przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie; do czego się chęć kupienia mających z tym dodatkiem zaprasza, że sprzedać się mająca realność na miejscu, zaś warunki licytacyi w sądzie tutejszym każdą razą przeglądnąć można.

Z c. k sądu powiatowego

Bolechów dnia 15. czerwca 1873.

(1790 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1603 c. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Samborskiego z dnia 18. lutego 1873 do l. 287 wiadomo, że celem umorzenia wywalczonej przez Fradlą Hauptmannową sumy wekslowej 60 zł z odsetkami 6% od 2. lipca 1870 bieżącemi, kosztami sądowemi w kwocie 4 zł. 37 ct. i kosztami egzekucyi w kwotach 2 zł. 2 zł. 37 ct 2 zł. 46 ct. i 3 zł. 81 ct. połowa realności pod l d. 95 w Bolechowie położona, ciała tabularnego niestanowiąca, Józefa Bublika własna, i sądownie na 280 zł. wa. oszacowana w sądzie tutejszym w terminach 18. lipca 22. sierpnia i 19 września 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem przez publiczną licytacyę, a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za, lub powyżej zaś na trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, do czego chęć kupienia mających niniejszem z tem dodatkiem się zaprasza, że sprzedać się mająca realność na miejscu, zaś warunki licytacyi w sądzie tutejszym każdego czasu przeglądnąć można.

Bolechów dnia 15. czerwca 1873.

(1791 2—3) **Obwieszczenie.**

Nro 2573. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie, czyni się wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Mojżesza Hauptmanna kwoty 375 zł. w. a. zpn. realność pod l. d. 22. w Wołoskiej wsi położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, a Michała Luhowego własna, w sądzie tutejszym w trzech terminach, a to: 21. lipca, 29. sierpnia i 24. września 1873 każdą razą o godzinie 10. przed południem, przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej w drodze publicznej licytacyi sprzedaną zostanie. Cena szacunkowa wynosi 983 zł. a zakład 100 zł., reszta warunków licytacyi można każdą razą w sądzie tutejszym przeglądnąć.

Bolechów, dnia 15. czerwca 1873.

(1774 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2290. Pr. Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie została posada woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a., dodatkiem aktywalnym 25% od płacy, ubiorem urzędowym i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Minrsterstwa dla obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872 l. 98 d. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 25. czerwca 1873 liczyć się mających do Prezydjum c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie wnieść.

W Krakowie dnia 8. czerwca 1873.

(1779 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 5106. Przy oddziale rachunkowym lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego posada praktykanta rachunkowego z adjutum rocznych 300 zł. opróżniona.

Ubiegający się o tę posadę, mają w terminie czterotygodniowym począwszy od 3go umieszczenia tego konkursu w dzienniku urzędowym podanie swe zaopatrzone w dowody co do wymogów § 6 załącznika II rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866 (d. r. m. s. strona 267) wnieść do Prezydyum lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego

Lwów dnia 20. czerwca 1873.

Z drukarni E. Winiarza.